

Plenaire 42

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

30 mei 2007

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het beleid van de Marokkaanse overheid ten aanzien van de voornamen van haar onderdanen en de eventuele medewerking hieraan door Vlaamse gemeentebesturen	1
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het versturen van de oproepingsbrieven voor de federale verkiezingen door het gemeentebestuur van Kraainem en over eventuele rechtsbijstand voor de burgemeesters van Halle-Vilvoorde die actie voeren tegen het uitblijven van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde	3
ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de intergewestelijke mobiliteit van werkzoekenden, in het bijzonder tussen het Brussels en het Vlaams Gewest	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de ministeriële deontologie in campagnetijden, naar aanleiding van de actie van de ministers Frank Vandenbroucke en Pascal Smet met betrekking tot de tewerkstelling van Brusselse werklozen in Vlaanderen	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de intergewestelijke mobiliteit van werkzoekenden, in het bijzonder tussen het Brussels en het Vlaams Gewest	5
ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het stimuleren van Erasmusstages in het buitenland bij Vlaamse studenten	12
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over dyslexie in het hoger onderwijs	14
ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de eventuele realisatie van een museumplein tussen het Museum voor Schone Kunsten en het SMAK in Gent	16
ONTWERP VAN DECREET houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2002 – 23 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	17
Artikelsgewijze bespreking	17

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Federale Democratische Republiek Ethiopië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 26 oktober 2006 – 1138 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	17
Artikelsgewijze bespreking	17
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van het Koninkrijk Bahrein inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Manama op 11 juli 2006 – 1139 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	18
Artikelsgewijze bespreking	18
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Mozambique inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 18 juli 2006 – 1140 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	18
Artikelsgewijze bespreking	18
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Botswana, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 7 juni 2006 – 1141 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	18
Artikelsgewijze bespreking	18
ONTWERP VAN DECREET betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap – 1171 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5	
Algemene bespreking	19
Artikelsgewijze bespreking	25
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 9 februari 2007 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 13 december 2002 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de uitvoering en financiering van bodemsanering van tankstations – 1175 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	26
Artikelsgewijze bespreking	27
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Hilde Eeckhout en de heren Koen Van den Heuvel, Ludo Sannen, Jan Peumans, Sven Gatz en Bart Caron betreffende de informatieverstrekking over en de controle op de alternatieve financieringen – 1143 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Bespreking	27
ONTWERP VAN DECREET houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2002 – 23 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	30
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Federale Democratische Republiek Ethiopië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 26 oktober 2006 – 1138 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	30

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van het Koninkrijk Bahrein inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Manama op 11 juli 2006 – 1139 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	30
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Mozambique inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 18 juli 2006 – 1140 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	31
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Botswana, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 7 juni 2006 – 1141 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	31
ONTWERP VAN DECREET betreffende de studiefinanciering van de Vlaamse Gemeenschap – 1171 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5 Hoofdelijke stemming	31
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 9 februari 2007 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 13 december 2002 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de uitvoering en financiering van bodemsanering van tankstations – 1175 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	31
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Hilde Eeckhout en de heren Koen Van den Heuvel, Ludo Sannen, Jan Peumans, Sven Gatz en Bart Caron betreffende de informatieverstrekking over en de controle op de alternatieve financieringen – 1143 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	32
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 15 mei 2007 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de dagvaarding van de minister door het centrum voor integrale gezinszorg De Stobbe wegens het tekort aan opvangplaatsen voor jonge kinderen in moeilijkheden – 1227 (2006-2007) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	32
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen, de heren Filip Dewinter, Luk Van Nieuwenhuysen en Karim Van Overmeire, mevrouw Marie-Rose Morel en de heer Joris Van Hauthem tot besluit van de op 15 mei 2007 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nood aan een offensieve bevolkingspolitiek en de afwezigheid daarvan in Vlaanderen/België – 1228 (2006-2007) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	34
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	34
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	37
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	37

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.01 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Erik Arckens, Hilde De Lobel, Mark Demesmaeker: gezondheidsredenen;

Luc Van den Brande, Paul Wille: buitenslands;

Johan Sauwens, Francis Vermeiren: ambtsverplichtingen.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 60/28*)

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het beleid van de Marokkaanse overheid ten aanzien van de voornamen van haar onderdanen en de eventuele medewerking hieraan door Vlaamse gemeentebesturen

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, de voorbije dagen is bekend geworden dat de Marokkaanse ambassade en consulaten in ons land en in heel Europa een lijst hanteren van Arabische voornamen, die niet wordt aangeraden maar wordt verplicht, wanneer Marokkaanse ouders een Marokkaans kind komen aangeven aan de ambassade om de Marokkaanse nationaliteit te kunnen verkrijgen in het kader van de veelbesproken dubbele nationaliteit.

Dat is op zijn minst een merkwaardige vaststelling. Aan de ene kant zou men kunnen zeggen dat het de keuze duidelijk maakt: het is deze of een andere nationaliteit. Wanneer we cynisch zijn, zouden we een dergelijk initiatief van de Marokkaanse overheid kunnen aanmoedigen, maar dat lijkt me iets te cynisch. In de praktijk leidt het natuurlijk tot een rem op de integratie en tot het feit dat deze mensen zich steeds meer opsluiten in hun eigen gemeenschap, met alle gevolgen van dien.

Wat me bijzonder schokt, is het feit dat een aantal Vlaamse gemeentebesturen, waar u voor verantwoordelijk bent als voogdijminister, deze lijst ook hanteren. Ze wijzen Marokkaanse onderdanen die ook de Belgische nationaliteit hebben, op het bestaan van die lijst en raden hen aan om een van die namen te kiezen omdat ze anders problemen zullen hebben bij het verwerven van de nationaliteit, bij het bezoeken van het thuisland en dergelijke meer. Dat is meer dan een stap te ver. Ik vind dat dit niet kan omdat Vlaamse gemeentebesturen niet moeten dienen als een voorpost van de Marokkaanse overheid en al zeker haar beleid niet in de praktijk moeten brengen.

Dat het beleid van de Marokkaanse overheid er al sinds jaar en dag op gericht is om de Marokkaanse onderdanen die over de dubbele nationaliteit beschikken, zo veel mogelijk hun Arabische identiteit te laten behouden, dat weten we. Ik heb dat al dikwijls aangeklaagd en ik zal dat blijven doen. Daarom ook mijn fundamenteel pleidooi voor het afschaffen van de dubbele nationaliteit, maar dat is hier niet aan de orde. Aan de orde is mijn vraag hoe u reageert op dit soort van feiten tegenover de Marokkaanse overheid. Gaat u de Marokkaanse ambassadeur duidelijk maken dat dit op zijn minst haaks staat op het integratie- en inburgeringsbeleid dat u ter zake wenst te voeren? Hoe reageert u ten aanzien van bijvoorbeeld het Mechelse stadsbestuur, maar ook andere gemeentebesturen in ons land, die die lijst hanteren en zelfs een advies geven aan de betrokken Vlaamse Marokkanen of Marokkaanse Vlamingen om wel degelijk een van deze namen te kiezen? Dat is meer dan een brug te ver. Ik hoop dat u duidelijke richtlijnen zult bekendmaken zodat dit in de toekomst niet meer mogelijk is. Daar reken ik op.

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, alles wat met de burgerlijke stand van een stad of van een gemeente te maken heeft, of met de werking van die diensten en het toezicht daarop, is federale materie en geen Vlaamse.

Ik wil u echter niet op uw honger laten en heb contact opgenomen met de burgemeester van Mechelen. Hij ontkent formeel en ten stelligste dat zijn diensten men-

sen zouden afraden bepaalde namen te kiezen. De naam van een kind kiezen is een groot goed. Mensen moeten daar een maximale vrijheid in hebben. Als minister van Inburgering vind ik het sympathiek als mensen van elders die ervoor hebben gekozen hier hun toekomst uit te bouwen, aan hun kinderen Vlaams klinkende namen geven. Omgekeerd gebeurt het ook dat mensen die hier al 500 jaar wonen zonder antecedenten plots hun zoon een Italiaans klinkende voornaam geven. Dat moet ook kunnen. Dat bestaat ook. Daar kan men zijn hele leven mee voort.

Ik ken de Marokkaanse wetgeving niet. Ik moet die ook niet kennen. Ik zal dat onderzoeken. Ik zal ook de ambassadeur van Marokko bij me uitnodigen en met hem de gevolgen hiervan bespreken, dus de mogelijke moeilijkheden voor de nationaliteitsverwerving die er zouden rijzen door een bepaalde naamkeuze. Mocht dat probleem er zijn, dan zal ik hem vragen dat hij dat zou signaleren aan zijn thuisland en regering. Het is immers niet de ambassadeur of de consul die de wetgeving maakt, laat staan dat hij ze kan veranderen.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, ik dank u voor het feit dat u de ambassadeur van Marokko bij u zult roepen om hem er duidelijk op te wijzen dat dit eigenlijk niet kan, en dat het de integratie van deze mensen in Vlaanderen belemmert en bemoeilijkt.

U zegt contact te hebben gehad met de burgemeester van Mechelen, uw partijgenoot, de heer Somers. Die ontkent de bewering. Ik kan hem nu niet citeren, want het citaat ligt op mijn bank, maar de Mechelse schepen Salmi heeft in de krant verklaard dat die lijst wel degelijk wordt gebruikt, en dat hij dat doet om die mensen te behoeden voor problemen wanneer ze met hun kinderen hun thuisland Marokko willen bezoeken en ook de Marokkaanse nationaliteit willen verwerven. Wie ben ik dus om te twijfelen aan de woorden van de betrokken schepen?

Het lijkt me hoe dan ook nuttig dat uw diensten een onderzoek zouden voeren bij de Vlaamse gemeentebesturen, om na te gaan waar die lijst wel en niet wordt gebruikt, en dat die besturen zou worden afgeraden of zelf verboden om een dergelijke lijst te gebruiken. Ik herhaal het immers: dit staat volledig, maar dan ook volledig haaks op het inburgeringsbeleid dat deze Vlaamse Regering zegt te willen voeren.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, het is inderdaad zo dat de Mechelse schepen bevoegd voor deze aangelegenheden heeft verklaard dat hij de ouders van Marokkaanse afkomst systematisch op die lijst met traditionele Arabische namen

wijst, omdat men die mensen niet nodeloos in problemen wil brengen.

Ik heb ook eens nagevraagd hoe het zit in Antwerpen. We hebben die discussie trouwens gisteren ook gevoerd in de Antwerpse gemeenteraad. Ook de Antwerpse ambtenaar van de burgerlijke stand erkent heel duidelijk dat de mensen op de hoogte worden gebracht van de mogelijk nadelige gevolgen van het geven van een andere naam dan deze die voorkomen op die lijst van traditionele islamitisch-Arabische voornamen. Men vraagt zich trouwens ook af hoe ver men moet gaan. Wat bijvoorbeeld met kinderen die geboren zijn in een gezin van Marokkaanse komaf, maar inmiddels ook al de Belgische nationaliteit hebben verworven?

Gisteren heeft mevrouw Monica De Coninck, de sp.schepen bevoegd voor deze aangelegenheid, heel duidelijk geantwoord dat ze contact zal opnemen met de federale overheid, opdat die contact zou opnemen met het consulaat van Marokko. Dit is immers inderdaad een federale materie. Het is het consulaat dat moet worden aangesproken, daar dit te maken heeft met de staat van personen. Ze zal dus contact opnemen met het consulaat om dit beleid maximaal te laten bijsturen, zodat er sprake kan zijn van een vrije keuze van voornamen, zonder negatieve gevolgen qua reisdocumenten, paspoorten en de mogelijkheid om terug te reizen naar het land van de ouders of de grootouders.

We moeten erkennen dat dit een federale materie is. Het is nuttig en nodig om de federale overheid daarvan op de hoogte te brengen, zodat die contact opneemt met de Marokkaanse autoriteiten om een bijsturing van dit beleid te vragen, met het oog op een goede inburgering. Het klopt dat de consul heeft erkend dat dit een toepassing is van een wet uit 1995, die eist dat Marokkanen in het buitenland voor hun kind een voornaam met een Marokkaans karakter zouden kiezen. Die wet is er gekomen opdat Marokkanen in het buitenland hun identiteit en afkomst zouden behouden. Marokko voert het beleid dat het wil voeren, maar wij streven naar een beleid van inburgering en de maximale vrijheid van iedereen om de naam te kiezen die hij wil kiezen, zonder negatieve implicaties voor de reis- en andere mogelijkheden.

Minister Marino Keulen: Het is heel belangrijk dat de vrijheid van de naamkeuze in Vlaanderen en in België wordt gewaarborgd. Dat moet het uitgangspunt zijn. Ik heb ook gezegd wat ik daarover denk als minister van Inburgering en mijn sympathie uitgesproken voor wie voor een Vlaams klinkende naam kiest, maar dat blijft een vrije keuze.

Ik kan enkel aan de ambassadeur het conflict schetsen tussen de vrijheid van naamkeuze en de mogelijke nationaliteitsverwerving. Als dit probleem zich al stelt,

want ik ken de inhoud van de Marokkaanse wetgeving niet precies. Het laatste is een Marokkaanse aangelegenheid. Dat hebben we niet in de hand.

Ik wil weten hoe ver onze bevoegdheid reikt. Om te beginnen zouden we dit moeten bespreken in het federale parlement. De vrijheid van naamkeuze vind ik een belangrijk principe dat we moeten verdedigen. De inburgeringsgedachte die erachter zit, moeten we mee verdedigen. Mocht het probleem zich stellen, moeten we aan de Marokkaanse autoriteiten signaleren dat we geen duimbreed zullen afwijken van de vrijheid van naamkeuze. Ze moeten op zijn minst weten dat het problemen kan creëren met de nationaliteitsverwerving en kunnen mogelijkwijs de wetgeving bijsturen, maar dat is hun zaak. Wij hebben geen bevoegdheid over de Marokkaanse wetgeving.

De heer Filip Dewinter: Ik wil nog een uitdagende gedachte meegeven. Stel u voor dat u als minister of de federale collega's hetzelfde zouden doen. Stel dat we bij het verwerven van de Belgische nationaliteit de betrokkene zouden verplichten om een Vlaamse of in dit land een Franstalige voornaam te nemen. Stel dat wij een dergelijke lijst zouden voorleggen. Het gehuil uit politiek correcte kringen zou weerklinken van hier tot in Marrakesh.

Het omgekeerde wordt net niet gedoogd of met een omfloerst discours benaderd. De overheid weet het niet. Ze hoort de klok luiden, maar weet niet waar de klepel hangt. Ze zegt dat ze het zal onderzoeken enzovoort. Mocht het omgekeerde aan de orde zijn, zou het kot te klein zijn.

Misschien moeten we het omgekeerde wel eens overwegen. Misschien moeten we onze zaak even sterk benadrukken als de Marokkaanse overheid. Misschien moeten we iedereen die onze nationaliteit als pasgeborene verwerft, ook een dergelijke lijst voorleggen. Misschien zou dat helpen voor het bereiken van een goede inburgering en integratie van iedereen die als vreemdeling onze nationaliteit wenst te verwerven.

Minister Marino Keulen: Dat is inhoudelijk niet correct. Wij moeten de vrije naamkeuze waarborgen op het grondgebied van België en op het grondgebied van Vlaanderen. Dat doen wij voor 100 procent. Daar geven wij niet op toe.

Ik vind uw gedachte potsierlijk. De vraag is of Filip of Marino dan nog zouden kunnen. Dat willen we ons toch niet aandoen. Ik vind net dat we die vrijheid moeten koesteren, dat we andere mensen die ook moeten gunnen en dat we die moeten beveiligen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering, over het versturen van de oproepingsbrieven voor de federale verkiezingen door het gemeentebestuur van Kraainem en over eventuele rechtsbijstand voor de burgemeesters van Halle-Vilvoorde die actie voeren tegen het uitblijven van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik heb twee verzoeken: een verzoek tot sanctionering en een verzoek tot bijstand van een aantal burgemeesters.

Het is weer zover. Het kon niet uitblijven. Het gemeentebestuur van Kraainem, met waarnemend burgemeester d'Oreye de Lantremange, verstuurt oproepingsbrieven voor de federale verkiezingen in de taal van de betrokkene. Blijkbaar houden zij een register bij van wie Nederlandstalig en wie Franstalig is. Dat kan al niet.

Het feit dat de oproepingsbrieven op die manier worden verstuurd, is onwettig.

Het argument van de brave man is bijzonder origineel. Hij zegt dat de federale minister van Binnenlandse Zaken omzendbrieven heeft verstuurd over verschillende aspecten van de organisatie van de verkiezingen, maar dat hij niets heeft gezegd over het taalgebruik voor het versturen van de oproepingsbrieven. En dus, zegt de heer d'Oreye de Lantremange, is de omzendbrief van minister Duquesne van 2003 nog van kracht. Dat is natuurlijk onzin. De omzendbrieven-Peeters werden in december 2004 definitief gevalideerd door de Raad van State. Bovendien is er een omzendbrief van uw hand van 8 juli 2005 waarin u alles nog eens uit de doeken doet en waarin heel expliciet staat dat de oproepingsbrieven in het Nederlands verstuurd moeten worden en dat er eventueel een vertaling aangevraagd kan worden. De man is van het FDF. Gisteren vond onder grote politiebegeleiding een meeting van het FDF plaats in Sint-Genesius-Rode. De lijsttrekker van de MR, een FDF'er, vroeg er de uitbreiding van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Mijnheer de minister, de man is waarnemend burgemeester, maar dat ontslaat u er niet van om tuchtsancties te nemen. Het gaat om iemand die kennelijk wangedrag vertoont of blijk geeft van grove nalatigheid volgens artikel 71 van het Gemeentedecreet – ik hoop dat er ondertussen al uitvoeringsbesluiten zijn. Wanneer gaat u tuchtsancties nemen? Wanneer gaat u optreden?

Ik kom tot het tweede element van mijn vraag. In de commissie heb ik u al gevraagd wat uw houding is ten

aanzien van de burgemeesters die de organisatie van de verkiezingen boycotten met het argument dat ze geen verkiezingen kunnen organiseren in een ongrondwettelijke kieskring. U zei toen dat u geen tuchtsancties zou nemen. Ik heb u ook gevraagd: “Wat met de eventuele rechtsgevolgen voor die burgemeesters? Wat als er klachten worden ingediend?” U antwoordde dat dat uw taak niet is. U zei dat op 17 april in de commissie van het Vlaams Parlement, en acht dagen later, op 25 april, verklaarde de federale minister van Justitie op vraag van alweer het FDF, dat ze het parket van Brussel de opdracht heeft gegeven om de zaak te onderzoeken en om desgevallend op te treden. Ondertussen werd al een klacht ingediend.

Mijnheer de minister, als u a zegt, moet u ook b zeggen. U zegt dat u geen tuchtsancties tegen de burgemeesters zult nemen omdat ze gelijk hebben. U hebt toen in uw antwoord verwezen naar het feit dat elke “rechtgeaarde Vlaming achter de splitsing staat” en naar het arrest van het Arbitragehof. Als u a zegt, moet u ook b zeggen. De burgemeesters krijgen uw steun, want als tuchtverheid zegt u uitdrukkelijk dat u niet optreedt en dus zegt u even uitdrukkelijk dat ze niet in de fout gaan. Welnu, als ze niet in de fout gaan, als u hen steunt, dan moet de Vlaamse Regering ook rechtsbijstand verlenen indien het na de verkiezingen tot een rechtszaak komt.

Mijnheer de minister, wanneer gaat u optreden en tuchtsancties nemen tegen de waarnemend burgemeester van Kraainem? Hebt u weet van andere gemeentebesturen die de oproepingsbrieven op dezelfde manier versturen? Verlopen die verkiezingen nog wel rechtsgeldig?

Is de Vlaamse Regering bereid om eventueel juridische bijstand te verlenen aan de burgemeesters die de organisatie van de verkiezingen boycotten?

De voorzitter: Minister Keulen heeft het woord.

Minister Marino Keulen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Van Hauthem, ik blijf op mijn lijn: geen tuchtsancties. Ik heb dat al gezegd en ik krijg daar ook vanuit Vlaanderen soms opmerkingen over. Ik heb inderdaad verwezen naar het arrest van het Arbitragehof en naar de resoluties van het Vlaams Parlement. Ik neem geen tuchtsancties, maar ik verleen inderdaad ook geen rechtsbijstand. Dat gebeurde ook niet in 2004 na een actie van de FDF'er Libert tegen de burgemeesters. Alle of bijna alle betrokken burgemeesters hebben toen een beroep gedaan op de Ethias-polis voor uitvoerende mandatarissen die met gerechtszaken worden geconfronteerd.

Wat de oproepingsbrieven in Kraainem betreft, heb ik aan de gouverneur gevraagd om de beslissing van het schepencollege op te vragen. Als de beslissing luidt dat het verzenden gebeurt op basis van taalaanhorigheid, dan moet en zal die vernietigd worden. Het administra-

tieve vervolg is een zaak van de federale overheid, want de organisatie van deze verkiezingen is een zaak van de federale overheid. Verkiezingen moeten plaatsvinden en dat moet natuurlijk wettelijk gebeuren.

De heer d'Oreye de Lantremange is vandaag waarnemend burgemeester van Kraainem. Voorlopig zal ik hem niet benoemen. Voorlopig betekent dat één Fransstalige schepen minder in het Kraainemse college. Dat is de onmiddellijke sanctie voor de heel halsstarrige opstelling in de organisatie van de verkiezingen, hetzij voor de gemeente- en provincieraad, hetzij federaal.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, sta me toe te zeggen dat u rond de pot draait. Als u a zegt, moet u b zeggen. Als u vindt dat burgemeesters die de verkiezingen boycotten in de fout gaan, moet u tuchtsancties nemen, maar dat doet u niet. U geeft hen in feite gelijk. U zegt dat u geen enkele reden hebt om tuchtsancties te nemen. Indien er verdere gevolgen op het juridische vlak bij komen, dan moet de Vlaamse Regering minstens bijstand overwegen en organiseren. Als u daarachter staat, moet u dat voor het volle pond doen, en niet halverwege de koers afhaken, want anders is het alleen maar een symbolische steun.

Mijnheer de minister, ik ben het niet met u eens inzake Kraainem. U zegt dat de administratieve afwikkeling een zaak is voor de federale regering, omdat die de verkiezing organiseert. Dat is niet waar. Nu, dat is natuurlijk wel waar. De federale regering organiseert wel de verkiezingen, maar de burgemeester, of hij nu waarnemend is of niet, is titelvoerend burgemeester. Hij overtreedt uw omzendbrieven. De omzendbrieven zijn niet van de federale, maar van de Vlaamse Regering, en ze zijn definitief gevalideerd door de Raad van State. Die heeft dat in een omzendbrief van 8 juli 2005 nog eens expliciet herhaald.

U stelt nu vast dat die burgemeester uw omzendbrieven gewoon in de vuilnisbak gooit. Misschien is het een testcase, dat zou ook kunnen. Maar het heeft niets te maken met de vraag of de federale overheid al dan niet organiseert. U moet vaststellen dat het gaat over kennelijk wangedrag of grove nalatigheid, en dan moet u tuchtsancties nemen. U kunt ook waarnemende burgemeesters afzetten, u kunt burgemeesters van buiten de raad benoemen. U hebt mogelijkheden tot uw beschikking. Maar nu zegt u: ik doe niets. Dat antwoord is ontgoochelend.

Minister Marino Keulen: U moet het maar eens vragen aan de Franstaligen in de Rand. Het feit dat ze geen effectieve burgemeesters hebben in vier van die gemeenten omwille van dezelfde feiten, ligt hun heel zwaar op de maag. In de praktijk betekent dat een Franstalige schepen minder. Dat is meteen een duidelijke en heel zware sanctie, neem dat van mij aan.

De organisatie van deze verkiezingen voor de federale parlementen is een zaak van de federale overheid, en niet van de Vlaamse overheid. Wij zijn verantwoordelijk voor de organisatie van de gemeenteraads- en provincieraadsverkiezingen. Maar daar probeert u altijd omheen te fietsen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, u zegt altijd dat ze één Franstalige schepen minder hebben. Wel, het zal hun worst wezen, want ze doen gewoon verder.

Minister Marino Keulen: Het is hun allesbehalve worst.

De heer Joris Van Hauthem: In Halle-Vilvoorde hebben we allemaal een verkiezingspamflet van uw zusterpartij in de brievenbus gekregen – natuurlijk, Brussel-Halle-Vilvoorde is niet gesplitst, dus heeft iedereen dat ontvangen – met daarop als lijsttrekker de heer Maingain van het FDF.

Minister Marino Keulen: Daar hebben wij niets mee te maken. Ik niet en ook mijn partij niet.

De heer Joris Van Hauthem: Natuurlijk hebt u daar niets mee te maken. U zou misschien eens uw regeerakkoord moeten uitvoeren. Daarin stond 'onverwijld en onmiddellijk'. Maar wat ik niet kan velen, is dat u zegt dat de organisatie tot de federale overheid behoort, en dat uw omzendbrieven gewoon worden geschoffeerd. U zit er blijkbaar geen snars mee in dat die worden overtreden.

Minister Marino Keulen: Daarom zijn er ook geen effectieve burgemeesters en is er één Franstalige schepen minder. Dat is meteen de sanctie voor het niet respecteren van de omzendbrief.

De heer Joris Van Hauthem: Maar ze doen gewoon verder. U stelt dat verkiezing na verkiezing vast en nu opnieuw. U zegt dan dat het een waarnemend burgemeester blijft. Het zal hun worst wezen dat ze zes jaar lang een waarnemend burgemeester hebben. Dan blijft hij daar als waarnemend burgemeester zitten. En u komt hier als voogdijminister in het parlement zeggen dat hij waarnemend burgemeester blijft en dat u hem niet benoemt. Als u die gasten wilt stoppen, moet u verder gaan. Het moet nu eindelijk gedaan zijn. U kunt tuchtsancties nemen, maar ik stel vast dat u weigert dat te doen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Sven Gatz tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de intergewestelijke mobiliteit van werkzoekenden, in het bijzonder tussen het Brussels en het Vlaams Gewest

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de ministeriële deontologie in campagnetijden, naar aanleiding van de actie van de ministers Frank Vandenbroucke en Pascal Smet met betrekking tot de tewerkstelling van Brusselse werklozen in Vlaanderen

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Peumans tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de intergewestelijke mobiliteit van werkzoekenden, in het bijzonder tussen het Brussels en het Vlaams Gewest

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, werkloosheid is een ernstige aangelegenheid, dat zult u niet ontkennen. Hetzelfde geldt voor de problematiek van de werkloosheid in Brussel – ongeveer 80.000 Brusselaars zitten zonder werk – gekoppeld aan het feit dat nauwelijks enkele kilometers verderop, in Vlaams-Brabant, heel wat jobs aanwezig zijn.

Ik was dan ook zeer verwonderd toen ik u afgelopen weekend samen met uw partijgenoot minister Smet en enkele andere partijgenoten actie zag voeren rond dit behartenswaardige thema. Voerde u toen actie voor uzelf, om aan te tonen dat u goed bezig bent en dat u zo gaat verder doen, of moest de actie aantonen dat u nog niet genoeg doet en dat u een tandje bij moet steken? Ik weet dat het verkiezingstijden zijn, maar ik vind het erg vreemd dat u actie voert in een beleidsdomein waar u al tweeënhalf jaar verantwoordelijkheid voor draagt, en waar u ook de komende twee jaar verantwoordelijkheid voor zult dragen. Ik betreur dat.

Ik zou graag een aantal cijfers krijgen over het beleid waarvoor u nu al tweeënhalf jaar verantwoordelijk bent. U hebt dan wel actie gevoerd, maar welk palmares kunt u op dit ogenblik voorleggen? Anderhalf jaar geleden hebt u met uw Brusselse evenknie, minister van Werk Cerexhe, een akkoord gesloten om de intergewestelijke mobiliteit van de werklozen te verbeteren. In feite betekent dat dat het eenrichtingsverkeer van Brusselse werklozen naar de Vlaamse werkgevers in de Vlaamse Rand bevorderd wordt. Het akkoord is nu

bijna anderhalf jaar oud. Hoeveel mensen zijn dankzij dat akkoord in de goede richting geactiveerd?

Ik wil het ook even hebben over de mobiliteit in de letterlijke zin van het woord. Sommige Brusselse werklozen geraken niet altijd op de plaats van tewerkstelling. Op dat vlak moeten misschien bijkomende inspanningen gedaan worden. Welke initiatieven gaat u nemen om dat probleem op te lossen?

Het gaat ten slotte ook over vorming. Men heeft enerzijds de vraag van de werkzoekenden naar werkgelegenheid en anderzijds de vraag van de werkgevers om werkzoekenden naar hen toe te laten komen in de Vlaams-Brabantse industriegebieden, in de dienstensector en in de omgeving van de luchthaven in het bijzonder. Daartussen gaapt soms het gat van de vorming. Een aantal werkzoekenden spreken onvoldoende Nederlands of zijn niet genoeg opgeleid. Dat is precies een domein waarvoor u met de VDAB bevoegd bent, ook in Brussel. Hoe gaat u meer doorgedreven actie voeren om dat probleem op te lossen?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, heren ministers, collega's, ik had mijn vraag gericht tot de minister-president omdat ik mij wilde beperken tot het deontologische aspect.

Mijnheer de minister-president, wij hebben hier een veertiental dagen geleden gedebatteerd over hoe u uw functie als leider van de Vlaamse Regering kunt combineren met een drukke verkiezingscampagne. Mijn collega, de heer Tavernier, maakte toen de terechte opmerking dat het niet kan dat u in Oostende, het koninkrijk van een andere lijsttrekker, voor 800 leerlingen uit het katholiek onderwijs ging spreken in uw hoedanigheid van minister-president, terwijl iedereen al lang weet dat u toen lijsttrekker was.

Collega's, dit is wat mij betreft klein bier in vergelijking met wat ik zondag zag. Ik viel bijna van mijn stoel toen ik daar de minister van Werk zag fietsen, samen met de lijsttrekker van Brussel-Halle-Vilvoorde en omringd door een schare van belangrijke sp.a-mandatarissen. Zelfs die andere lijsttrekker uit het verre Oostende was afgezakt naar de brug over de A12 om mee te fietsen. Mijnheer de minister, de sp.a fietst meer dan vroeger.

Minister Frank Vandenbroucke: Dat geldt niet voor mij.

Mevrouw Mieke Vogels: De sp.a fietst meer dan vroeger tijdens haar campagne en daar heb ik absoluut niets op tegen, dat kan alleen maar goed zijn voor de CO₂-uitstoot. Daar gaat het mij dus niet om. Waar het mij wel om gaat, is dat die actie bedoeld was om duidelijk te

maken dat er een akkoord is tussen de VDAB en de Brusselse Gewestelijke Dienst voor Arbeidsbemiddeling. De BGDA zou 1000 werknemers rekruteren om in de Rand, waar inderdaad oningevulde banen zijn, die vacatures in te vullen. Daar is wat mij betreft niets mis mee. Bovendien deed de heer Smet, de Brusselse excellentie van dienst, er in de beste sp.a-traditie nog wat bovenop en beloofde die mensen gratis taxiritten vanuit Brussel naar de Rand.

Minister Frank Vandenbroucke: Neen, dat heeft hij niet gezegd. We moeten die actie nog eens overdoen, want dat heeft hij niet gezegd.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik heb dat nochtans gelezen en de mensen hebben dat ook zo begrepen.

Waar heb ik problemen mee? Ik heb problemen met het feit dat de VDAB een EVA is waarmee dit parlement en de regering een contract hebben afgesloten om het beleid uit te voeren. De VDAB is geen onderafdeling van de sp.a. Als minister Smet, voor lage prijzen of voor niets taxiritten organiseert, dan worden die allicht niet betaald door de partijkas van de sp.a maar met belastinggeld, net zoals de VDAB wordt betaald met belastinggeld.

We moeten elkaar geen Liesbeth noemen, ik weet ook wel dat elke minister, of hij nu een lijst trekt of duwt, ervoor zorgt dat hij zoveel mogelijk op tv komt. Er worden veel meer lintjes doorgeknipt, er worden veel meer eerste stenen gelegd en er worden veel meer contracten getekend tijdens de campagneperiode dan er buiten. Op zich is daar niets mis mee. Een contract gebruiken om daarmee een heuse partijactie op te zetten, dat heb ik echter nog nooit meegemaakt, mijnheer de minister. Ik zou zeggen: waar wacht minister Vervotte nog op om, aangemoedigd door cheerleaders met oranje pompons, de eerste steen te leggen van een rusthuis? Waar ligt de deontologische lijn? Daarover gaat mijn vraag aan de minister-president.

Naar aanleiding van ons debat veertien dagen geleden zouden er in de regering afspraken gemaakt zijn over wat er nu nog moest gebeuren en hoe ministers zich zouden verhouden tot de campagne. Mijn vraag is: wat zijn die afspraken? Is daar afgesproken dat ministers hun partij mogen gebruiken om dingen die ze doen extra in de verf te zetten als partijactiviteit? Als dat zo is, collega's, dan denk ik dat het parlement dringend moet ingrijpen. Ik hoop, mijnheer de minister-president, dat dit niet de afspraak was en dat u hier dan vriendelijk maar beleefd uw viceminister-president van Werk, die we altijd hebben gekend als een heel ernstig man maar die voor een keer uit de toon gevallen is, terugfluit. Ik dank u.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, mevrouw de voorzitter, we hebben al een paar keer vragen gesteld over de interregionale mobiliteit. Ik denk dat de voorgaande sprekers u duidelijk hebben uitgelegd waarover het vandaag gaat. Tussen haakjes wil ik nog vermelden dat, volgens wat ik gelezen heb, die taxiritten van Brussel naar de Rand niet gratis zouden zijn geweest.

Waar het mij om gaat, is de vraag of wij vandaag wat meer informatie kunnen krijgen. Ik ga hier de hele voor geschiedenis niet uit de doeken doen, maar u weet net zo goed als ik dat er hoge nood is aan tewerkstelling in Brussel, omdat de werkloosheid hier in het Hoofdstedelijke Gewest zeer hoog is en tegelijk sommige knelpuntvacatures niet ingevuld raken.

Toevallig was ik dit weekend in Ierland. Er zijn daar heel wat mensen uit Oost-Europese landen werkzaam in de horecasector. Ze spreken allemaal perfect Engels. Ik zeg dat maar terloops.

Mijnheer de minister, u bent ook bevoegd voor de Brusselse Rand. U weet dat onze partij wil weten hoe het systeem nu in feite zal werken. Zult u Nederlandstalige werkgevers benaderen met het voorstel Nederlandsonkundige Brusselaars – of mensen die nauwelijks mate Nederlands kennen – te benaderen? Hoe zult u de keuze maken? Als ik het goed begrepen heb, zouden jaarlijks 1000 knelpuntvacatures op die manier worden ingevuld.

Wat ons het meest interesseert, is te weten of het Nederlands een duidelijke voorwaarde blijft. De VDAB heeft toch op de een of andere manier de bedoeling om cursussen te organiseren. Er zijn al pogingen ondernomen. Uit gegevens blijkt echter dat die niet zo geslaagd waren.

Hoe zullen uiteindelijk de kosten worden verdeeld tussen de BGDA enerzijds en de VDAB anderzijds bij de inschakeling van de Brusselse werklozen in de Rand?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, ik zal beginnen met enkele misverstanden uit de weg te ruimen. Ik denk dat ik in naam van minister Smet kan spreken als ik zeg dat hij niet de idee heeft om gratis taxi's in te leggen om werkzoekende mensen van Brussel naar de Rand te voeren. De idee is de mensen een flexibel openbaar vervoer aan te bieden, ook voor routes en op tijdstippen waarvoor het niet zo eenvoudig is een volledige bus, laat staan een tram te mobiliseren omdat het aantal reizigers beperkt is. De bedoeling is te zorgen voor collectief vervoer op een kleinere schaal, bijvoorbeeld via een taxi. De mensen moeten dan natuurlijk wel het tarief betalen dat ze normaal moeten besteden aan het openbaar vervoer. Zeggen dat we zouden zorgen voor een gratis aanbod is een beetje raar. Het gaat over

een flexibele, kleinschalige vorm van openbaar vervoer op routes en tijdstippen waarvoor het niet vanzelfsprekend is om grootschalig en zeer frequent openbaar vervoer te organiseren via bussen en trams. Dat lijkt me een zeer goed idee, die trouwens al een eind gevorderd is in het Brusselse beleid. Het ging dus niet zo maar om een gekke vondst van de dag.

Mevrouw Vogels, ik denk dat de actie vrij goed geslaagd is. Blijkbaar heb ik nogal wat mensen wakker gemaakt. Ik vind het een beetje raar uit uw mond te horen dat u een probleem hebt met een dergelijke in kleding. Mijn eerste politieke kennismaking met u was naar aanleiding van een zeer geslaagde actie. We zaten toen trouwens naast elkaar. Een twintig jaar geleden ging u naar het spreekgestoelte van de federale Kamer en trok ostentatief een huismoederschort aan. Daar werd toen schande van gesproken. Persoonlijk vond ik het een zeer geslaagde actie. Het ging om een actie die een bepaalde boodschap moest onderlijnen.

Ik zal nu even dieper ingaan op de boodschap. Daar gaat het immers eigenlijk om. Ik wil daarbij aanknopen bij de opmerkingen van de heer Gatz. Mijnheer Gatz, we moeten blijven zeggen dat we nog niet bereikt hebben wat we eigenlijk hadden moeten bereiken. Persoonlijk vind ik dat we ons vanuit het Vlaamse beleid enorm moeten hoeden voor zelfgenoegzaamheid, om te beginnen als het gaat om Vlaamse werkgelegenheids- of werkloosheidscijfers. Het is absoluut te vroeg om te zwaaien met allerlei zegebulletins, of het nu gaat over jeugdwerkloosheid of werkloosheid in het algemeen. Ik hou daar niet van, en zeker niet van euforie. Daarvoor is het veel te vroeg.

We moeten erg opletten dat we in onze contacten met politieke verantwoordelijken uit andere gewesten niet vervallen in een soort van gemakkelijke zelfgenoegzaamheid, waarbij we allerlei verwijten rondstrooien en zeggen hoe goed we het zelf wel doen. Dat was eigenlijk ook de reden waarom we die actie hebben gedaan.

De actie volgde op een paar dagen van nogal scherpe debatten over de Brusselse werkloosheid, over de vraag waarom het daar zo slecht mee gesteld is. En het gaat inderdaad slecht. Ik vond dat het nodig was een constructief gebaar te stellen en een helpende hand uit te steken. We helpen onszelf natuurlijk ook als we openstaande vacatures invullen. We willen dus helpen, we hebben iets te bieden.

Wij komen niet alleen met verwijten ten aanzien van het Brusselse beleid. Ik ben kritisch over het Brusselse beleid. U ook. Maar ik vind dat we soms moeten kunnen zeggen dat we vanuit onze verantwoordelijkheid willen helpen.

Er is daar inderdaad nog heel wat werk. Is die idee zeer vreemd? Neen, ik heb niet zo lang geleden, in een

dubbelinterview met een Waalse collega in Le Soir, hetzelfde schema aangekondigd met Wallonië. Ik heb dat op dezelfde manier politiek aangekondigd, maar dat was verder van de verkiezingen en daar heeft dan ook geen haan naar gekraaid. Met de FOREM zullen we 5000 jobs actief bemiddelen. Nu willen we met duizend wat bescheidener beginnen.

Laat het mij nu eerst even plaatsen in de evolutie van onze samenwerking, waarnaar de heer Gatz vroeg. Wij hebben inderdaad een tijd geleden samenwerkingsakkoorden afgesloten. Een met elk van de drie gewesten: over mobiliteit, over de gewestgrenzen voor werkzoekenden en een specifiek akkoord met Brussel. Dat hield in: uitwisseling van informatie over knelpuntvacatures, inspanningen met betrekking tot opleiding, oprichting van werkwinkels.

Sinds juni 2006 zijn we begonnen met het uitwisselen van vacature-informatie. Dat gebeurt wanneer vacatures meer dan 42 dagen blijven openstaan, wanneer we inschatten dat een vacature moeilijk ingevuld raakt, of wanneer het gaat om een vacature die aan ons werd signaleerd maar die zich eigenlijk situeert in het andere gewest. Sinds juni 2006 doen we dat systematisch met het Brusselse Gewest. Wat heeft dat nu opgeleverd? De BGDA, onze Brusselse collega's, heeft 3910 vacatures signaleerd aan ons, en de VDAB heeft 20.040 vacatures naar de BGDA gestuurd.

Wij willen drie werkwinkels in Brussel. Daar is nog discussie over, dat is nog niet helemaal afgerond. De idee is dat we er een houden waar er nu een is, in de Philippe de Champagnestraat, en dat we er een tweede oprichten in oostelijk Brussel, in Schaarbeek, omdat de BGDA in de Jeruzalemstraat een centrum wil openen en omdat daar ook een PWA en een Mission Locale zijn. Vanuit Schaarbeek kunnen we gemakkelijk de luchthavenregio bedienen. In westelijk Brussel zouden we een werkwinkel oprichten in Anderlecht. Die werkzaamheden gaan vooruit en ik hoop dat we ze zo snel mogelijk kunnen afronden.

Wij hebben in 2005 en 2006 diverse taalopleidingen georganiseerd, onder meer technisch Nederlands voor horeca, Nederlands voor allochtonen en Nederlands tijdens de opleiding voor metselaars. Wij hebben op die manier 334 cursisten bereikt. Dat is een eerste begin. Daarnaast hebben we in Brussel vanuit de VDAB beroepsspecifieke opleidingen georganiseerd: bekisters, confectie, installateur, taxichauffeur en nog andere.

De heer Peumans vroeg of wij die werkzoekenden benaderen met Nederlands als een strikte eis. Dat doen wij niet formalistisch. Wij vragen wie wil ingaan op een vacature niet om te bewijzen dat zij Nederlands kennen. Het gaat veeleer om een aanmoedigende aanpak: wij zeggen ook

aan mensen dat wij een aanbod Nederlands hebben, niet alleen in Brussel maar ook op de werkvloer.

Dat brengt mij bij het punt dat ik zondag heb gesteld. Zoals ik dat een tijdje geleden betreffende Wallonië heb aangekondigd, denk ik dat we ook met Brussel actief moeten bemiddelen. Als we vacatures zoeken, moeten we aan het bedrijf in kwestie vragen om die vacatures ook op maat van een potentiële Brusselse werkzoekende te schrijven. We moeten ons ervan verzekeren dat die job inderdaad bereikbaar is voor die typisch Brusselse werkzoekende, die meestal laaggeschoold is en vaak mobiliteitsproblemen heeft. We moeten dan de omstandigheden van die job meedelen aan de BGDA en afspreken met de Brusselse Gewestelijke Dienst dat hij daar mensen naartoe leidt.

Wat is het verschil met de huidige situatie? Vandaag komen de twintigduizend vacatures die we de voorbije twaalf maanden hebben doorgestuurd op de site van de BGDA. Een Brusselse werkzoekende kan daarin grasduinen. Hij vindt er nogal wat vacatures waarvoor hij niet in aanmerking komt omdat het bijvoorbeeld gaat om geschoolde mensen terwijl hij zelf niet geschoold is. Hij weet niet of het een gemakkelijk bereikbare arbeidsplaats is. Hij weet niet of er openbaar vervoer naartoe leidt.

Dat is het verschil tussen het louter doorsturen van de vacatures en wat ik nu op gang wil brengen. Er zal niet alleen een selectie van de vacatures plaatsvinden op basis van bereikbaarheid of het beantwoorden aan het Brusselse profiel, bovendien zal extra informatie aan de BGDA worden meegegeven die het vervolgens aan de werkzoekende kan meedelen. Ik denk bijvoorbeeld aan de bereikbaarheid, de bereidheid van de werkgever om lessen Nederlands voor de werknemer te organiseren en te aanvaarden dat iemand binnenkomt die nog niet perfect Nederlands spreekt. Dat is een actieve aanpak.

We beginnen met de luchthavenregio, maar dat is niet exclusief ons doel. We stellen er een speciaal kanaal voor open, maar maken ons er niet te veel zorgen over. Eind april is vastgesteld dat er in de regio 3300 openstaande vacatures zijn, waarvan sommige zeer moeilijk worden ingevuld. Daarvan een duizendtal vacatures, niet exclusief maar wel specifiek, openstellen voor Brusselse werkzoekenden, kan geen problemen opleveren. Het zal niemand tegenhouden om er te solliciteren of te worden aangeworven.

Het is wel een manco dat kan worden opgevuld. We staan ook klaar voor het geval er bijkomende opleidingen zouden nodig zijn op technisch niveau of op het vlak van het Nederlands. Ik heb morgen een afspraak met mijn Brusselse collega voor Werkgelegenheid in Brussel, de heer Cerexhe, en ga ervan uit dat we dat zo snel mogelijk tot concrete resultaten komen.

De voorzitter: Minister-president Letermé heeft het woord.

Minister-president Yves Letermé: Ik richt me met alle plezier tot mevrouw Vogels. In het Engels zou ik zeggen: "You make my day". Ik had immers een vraag van de heer Dewinter in het vooruitzicht, maar bij ontstentenis van voldoende initiatief van zijnentwege ben ik blij dat mevrouw De Winter mij een vraag stelt.

U weet, mevrouw Vogels, dat de persvoorlichting van de Vlaamse Regering via een circulaire wordt meegegeeld. Daarin staat onder meer te lezen dat het principe wordt gehanteerd dat iedere minister binnen zijn bevoegdheid autonoom zijn beleidsdaden, beslissingen en voornemens communiceert. Dat is een goede praktijk en een verstandige omzendbrief. Persmededelingen en persacties dienen dus om het beleid bekend te maken.

Voorts is er in het voorjaar, in aanwezigheid van de voorzitter van het Vlaams Parlement, een protocol afgesloten tussen de zeven voorzitters van de parlementen, zowel van het federale parlement met zijn twee kamers als van de gefedereerde entiteiten, om te vermijden dat de ministers te veel gebruikmaken van regeringsmededelingen of voorlichtingscampagnes. In dit geval is er absoluut geen sprake van een voorlichtingscampagne noch van een regeringsmededeling. Bovendien heeft de minister van Werk het volste recht van om op zijn partijcongres of bij partijmanifestaties beleidsvoornemens of beleidsdaden kond te doen.

Ik bevestig dat minister Vandenbroucke, gesteund door de hele Vlaamse Regering, er de laatste maanden in geslaagd is om samenwerkingsakkoorden af te sluiten zowel met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest als met de Waalse Gewestregering om de interregionale arbeidsmobiliteit aan te pakken. We hebben al vaak gedebatteerd over het probleem van de divergentie in de economische ontwikkeling tussen het noorden en het zuiden van het land. Ik bevestig hier dat minister Vandenbroucke er niet alleen over spreekt maar ook acties onderneemt en concreet op het terrein tracht zaken in beweging te brengen.

Het lijkt me dan ook niet meer dan normaal dat er in een democratische rechtsstaat met een vrijheid van spreken uiting aan wordt gegeven. Het is normaal tijdens een verkiezingscampagne waaraan men deelneemt dat men er de nadruk op legt.

Ten slotte heb ik spontaan en vrijwillig – weliswaar op aangeven van sommige mensen – bovenop de deontologische code en het protocolakkoord tussen de parlementsvoorzitters, mezelf een nog veel strengere houding opgelegd. Dat is alleen maar mijn verantwoordelijkheid. Deze strengere houding moet niet noodzakelijk gelden voor andere collega's.

De heer Sven Gatz: Ik dank u voor uw antwoord. U zei aan het begin van uw antwoord dat u mensen hebt wakker geschud. U hebt met deze zinsnede een interessante manier gevonden om spreekwoordelijk rond de actie heen te fietsen.

'Met wakker maken' bedoel ik gewoon dat enkele collega's en ikzelf dit probleem in het Brussels en Vlaams Parlement herhaaldelijk hebben aangekaart. Andere collega's doen dat in het Brussels Parlement vandaag nog, zoals onder meer de heer Jean-Luc Vanraes.

Het beleid belandt in een nieuwe fase. In de eerste helft van de legislatuur bent u erin geslaagd om dat akkoord te realiseren. Nu breekt een periode aan waarin u daarop zult worden afgerekend. Het is een goede zaak dat u cijfers voorop plaatst. We weten nu hoeveel vacatures de VDAB in Brussel plaatst en de BGDA in Vlaanderen. U hebt er nog het getal van duizend aan toegevoegd, waarvoor een specifiek kanaal wordt gebruikt. Binnenkort moeten we nagaan hoeveel mensen effectief worden geplaatst.

Mijn politiek besluit is dat we zo verantwoordelijk of toch minstens medeverantwoordelijk worden voor de Brusselse tewerkstelling. Het is een goede zaak dat we de werkloosheid in Brussel, net zoals deze in Gent of Antwerpen, kritisch bekijken. We moeten evenwel een bijdrage leveren tot het wegwerken van die veel te hoge Brusselse werkloosheid dankzij de opleidingen van de VDAB. We moeten daaraan blijven werken.

Mevrouw Mieke Vogels: Vooreerst wil ik de minister-president opmerken dat hij zijn secretaresse moet zeggen dat haar telefoonboek moet worden aangepast: 'De Winter' en 'Dewinter' zijn twee verschillende namen. Deze week heeft ze de verkeerde persoon gebeld, en dat is de reden waarom ik mijn vraag stel. U mag dus gerust zijn: ook deze week zult u uw weddenschap winnen.

Ik heb goed geluisterd naar uw uiteenzetting. Eigenlijk zegt u tussen de lijnen dat wat afgelopen zondag de sp.a-fractie heeft gedaan deontologisch niet kan. U zegt dat het normaal is dat een minister op een congres of voor zijn partij zijn beleid toelicht. In dit geval ging het over iets anders. Het ging over een communicatie van de partij met de bevolking. De partij heeft een beleidsdaad van een minister verkocht alsof het een verwezenlijking van sp.a is. De VDAB is geen afdeling van sp.a. Het budget van minister Smet is niet het budget van sp.a. Het verschil is groot.

Ik vind het charmant dat minister Vandenbroucke mijn schortje dat ik ooit heb gedragen in herinnering brengt. Waar is de tijd?

Minister Frank Vandenbroucke: Toen reageerde u meer onbevangen, vind ik.

Mevrouw Mieke Vogels: Dat geldt eigenlijk ook voor u.

Alle gekheid op een stokje. Ik was toen helemaal geen minister. En dat schortje heb ik niet met overheidsgeld gekocht. Ik heb dat zelf betaald. Ten derde wil ik opmerken dat het toen niet om een actie van de partij ging, maar om een persoonlijk initiatief. Ik daag u uit om een voorbeeld te vinden van een minister die een beleidsdaad verkoopt als een campagne-actie van zijn partij. Ik denk niet dat u daarin zult slagen. Als daarop niet wordt gereageerd, dan staat de deur open voor minister Vervotte om met haar cheerleaders voor een eerstesteenlegging uit te rukken.

Inhoudelijk ben ik het volledig eens met dit luik van het beleid. Ik heb enkel een groot probleem met uw taalgebruik. U zegt voortdurend dat u de mensen wilt 'helpen'. Het doet me denken aan de caritatieve betutteling die de missionarissen destijds in onze kolonie etaleerden. Laat ons alstublieft stoppen met te zeggen dat we de Brusselaars en de Franstaligen zullen 'helpen'. Laat ons 'samenwerken', als twee gelijkwaardige partners. Stop met dat betuttelend woordgebruik, want dat ergert me.

De heer Jan Peumans: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik hoop dat u garanties inbouwt. Sta me toe even uw geheugen op te frissen. De heer Brill en ik hebben u enige tijd geleden over deze zaak nog geïnterpeleerd. Ik heb u toen in mijn vraag om uitleg nog geprezen voor uw samenwerking met Waals minister Marcourt. We hebben er zelf belang bij dat de Waalse economie goed draait. We hadden het toen over de aanpak van de onevenwichten tussen West-Vlaanderen en Henegouwen, en de uitbreiding van de bestrijding van andere onevenwichten tussen andere Waalse en Vlaamse provincies. We hebben daarover wel degelijk de lof gezwaaid.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Van fietsen over schorten naar missionarissen. Ik denk dat iedereen voelt dat het tijd wordt dat het 10 juni geweest is en dat we terug verder kunnen.

Wat de minister zegt over waar de echte vraagstukken liggen, lijkt me juist. Het is een goed idee dat ministers van Werk met elkaar spreken, en dat ministers van Mobiliteit met elkaar spreken. Zeker in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en het Vlaamse Gewest zijn er nog tal van collega's die beter eens met elkaar zouden overleggen.

Ik hoor bij de parlementariërs die regelmatig wat kritisch zijn. Een van de voornemens van het Vlaams Regeerakkoord, namelijk een structureel overleg tussen de

Brusselse en de Vlaamse Regering, heeft na drie jaar nog altijd niet geleid naar een vergadering van de twee regeringen samen om bepaalde agendapunten te bespreken.

Ik vind het perfect dat minister Vandenbroucke samenwerkt met minister Cerexhe. Ik vind het bijzonder goed dat minister Smet met minister Van Brempt nadenkt over Mobiliteit. Wie zou ik zijn om niet te vinden dat de Vlaamse minister van Werk niet met de Brusselse minister van Mobiliteit zou kunnen spreken. Er ontbreken wel twee ministers: minister Cerexhe en minister Van Brempt waren er op de fiets niet bij. Maar dat is natuurlijk ook een andere provincie.

U zegt dat minister Smet geacht wordt de Brusselse werklozen tot op hun werk te brengen met collectieve taxi's. Dat idee is al vrij sterk ontwikkeld en kan zonder enige twijfel een oplossing bieden. Maar wanneer ik kijk naar wat De Lijn vandaag doet voor verbindingen naar Brussel, dan stel ik vast dat belangrijke tewerkstellingsbassins – Nossegem, Sint-Stevens-Woluwe, Zaventem – eerst en vooral bediend worden door De Lijn. Wanneer ik nu zie dat zo'n probleem wordt aangekaart op een manier dat blijkbaar het mobiliteitsvraagstuk alleen maar een aangelegenheid zou zijn van de MIVB, dan aarzel ik een beetje. Heeft men vanuit Vlaanderen niet het gevoel dat zorgen dat mensen aan de slag kunnen in Vlaamse bedrijven, ook een van de taken kan zijn van openbaar vervoer georganiseerd door Vlaanderen? Of is het de bedoeling dat alleen maar het Brussels openbaar vervoer daarvoor instaat? Wetende dat er een vrij sterke vervlechting is tussen de twee openbare vervoermaatschappijen, kan ik inderdaad niet anders dan vaststellen dat het een beetje jammer is dat minister Van Brempt daar niet bij was op de fiets om te zeggen dat ze ook haar steentje wou bijdragen.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, ik heb een bedenking over de deontologie en bij het antwoord van de minister-president. Uiteraard hanteert hij zijn normen, maar enkele weken geleden heb ik er nog op gewezen dat zijn optreden voor de 800 Oostendse leerlingen op het randje van de deontologie was.

In het kader van het beleid van minister Vandenbroucke wil ik het volgende voorval aanhalen. Vorige week was er een studiedag in een hogeschool in Gent. Een kabinetsmedewerker van de minister hield er een toespraak namens de minister. Hij had expliciet het 'ja-schildje' opgespeld. Ik denk dat men in deze periode toch een klein beetje voorzichtig moet zijn om geen verkeerde indruk te geven.

Minister Frank Vandenbroucke: Als ik de groene oppositie bezig hoor, dan lijkt het wel alsof je als minister niet meer aan politiek mag doen. Je mag niet opval-

len, het moet clean en ambtelijk zijn. Niemand mag het zien, je mag geen discussie op gang brengen. Jongens, jongens, jongens, ik herinner me toch andere dagen.

Laat het ons over de grond van de zaken hebben, want ik denk dat er belangrijke dingen gezegd zijn. Het is waar dat we, samen met De Lijn, zwaar in mobiliteit investeren. De Lijn heeft niet langer dan tien dagen geleden haar buslijnen 820 en 821 opnieuw gelanceerd en sterk verbeterd. Daardoor wordt de campus van de VUB – gedeeltelijk op kosten van het Vlaamse Gewest, wat ik normaal vind – van 's morgens half vijf tot 's nachts half twaalf verbonden met Dilbeek-stelplaats en met Zaventem, precies omwille van het tewerkstellingsverkeer. In de lijn 821 Merchtem-Zaventem wordt ook fiks geïnvesteerd door De Lijn. Men zou kunnen zeggen dat er nog meer overleg moet zijn over wie wat doet.

Ik denk dat het in de feiten van twee kanten moet komen en dat we met De Lijn zeer zwaar investeren in de mobiliteit van werkenden in en om Brussel. Wat tien dagen geleden door De Lijn werd gelanceerd is een aanzienlijke verbetering voor het pendelverkeer van de hele noordwestelijke rand richting Brussel, via de campus VUB, en richting luchthavenregio. Dat doen we en dat is ook absoluut noodzakelijk.

Ik kom nu tot het, in mijn ogen, fundamentele punt dat de heer Gatz heeft gemaakt. Ik wil dat onderstrepen, want ik ben het ermee eens. Mijnheer Gatz, u weet dat mijn persoonlijke mening en de mening van mijn partij is dat de gewestregeringen in dit land meer verantwoordelijkheid moeten dragen. Ze moeten meer mogelijkheden en hefboomen krijgen, maar ze moeten er ook meer op aangesproken en afgerekend worden, ook wat betreft werkgelegenheid. Dat geldt voor Brussel, Wallonië en Vlaanderen. Men moet ons meer voor onze verantwoordelijkheid plaatsen en er ons ook financieel op afrekenen. Maar dat is een verantwoordelijkheid die we voor een deel samen zullen moeten opnemen. Als gewest kan men die verantwoordelijkheid niet altijd geïsoleerd opnemen. Het model waarvoor ik pleit, is inderdaad een model van meer samenwerking tussen de gewesten, maar waarbij die drie gewesten wel, elk voor zich, meer verantwoordelijk zijn en er ook op afgerekend worden. Het is moeilijk om in de tonaliteit het midden te vinden.

Mevrouw Vogels, als ik zeg, zoals ik vorige week al deed, dat het Brusselse beleid eigenlijk te laks is, krijg ik verwijten, ook uit uw hoek, dat we te agressief zijn, dat het te negatief is en dat we te kritisch zijn voor de werkzoekenden. Als ik de week daarna zeg dat we ook een hand uitsteken, zegt u dat we missionarissen zijn. Zo is het natuurlijk nooit goed.

Wat de heer Gatz heeft gezegd, is midden in de roos. De gewesten zullen samen hun verantwoordelijkheid moeten opnemen, meer dan in het verleden, voor het tewerk-

stellingsbeleid. Dat is mijn fundamentele overtuiging en daar heb ik meer dan één brug in Meise voor over.

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw de voorzitter, ik heb hier beloofd dat we gewoon keihard zouden voortwerken met de Vlaamse Regering. Dat is wat nu gebeurt, ieder op zijn beleidsdomein. Men kan het een minister niet kwalijk nemen dat hij gewoon zijn job doet in de Vlaamse Regering.

Ik zit volledig op dezelfde golflengte als collega Vandenbroucke wat betreft de toekomstige structuur en het functioneren van ons federaal model. Ik heb vroeger al een pleidooi gehouden voor een versterking van het samenwerkingsfederalisme, maar ook voor een sterkere responsabilisering van de gewesten.

Dit is niet alleen theorie en dat zijn niet alleen beginnelen, dat is ook de praktijk. Ik was vanmorgen op werkbezoek in Louvain-la-Neuve en Ottignies. Dus men kan mij niet verwijten dat ik in Vlaanderen campagne voer, want ik was een halve dag in Wallonië. Ik heb daar – voor een punt dankzij collega Peeters – met minister Antoine afgesproken dat er snelbuslijnen gaan komen vanuit Waals-Brabant naar Brussel, om gegaagden voor de arbeidsmarkt in Brussel van Waals-Brabant naar Brussel te brengen en terug. Op Vlaams grondgebied zullen ze gebruik kunnen maken van een vrije busbaan. We gaan dat ook doen in West-Henegouwen. De toezegging van deze morgen van minister Antoine is dat werkzoekenden die vanuit West-Henegouwen in de Zuid-West-Vlaamse bedrijven werken, krachtens het samenwerkingsakkoord over de uitwisseling van vacatures en beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt, gratis gebruik kunnen maken van de snelbussen, die de mensen snel en op een sociaal aanvaardbare manier op de arbeidsplek zullen brengen.

Dat zijn heel concrete maatregelen om maatwerk te leveren vanuit de gewesten, om samen te werken tussen de gewesten en om daarop afgerekend te worden en verantwoordelijkheid op te nemen. Ik hoop dat we de komende weken en maanden ook op federaal vlak wat meer armslag en kader kunnen creëren dat plaats geeft aan het samenwerkingsfederalisme met meer responsabilisering van de gewesten. (*Applaus bij CD&V en de N-VA*)

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik denk dat u met mij akkoord zult gaan als ik zeg: genoeg gefietst, aan het werk!

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat we het verslag van het bezoek aan Louvain-la-Neuve vanavond wel op tv zullen zien.

Mijnheer de minister-president, ik merk dat u al helemaal in uw nieuwe rol zit. Samenwerking met allerlei

Franstalige ministers is heel mooi, maar misschien is het toch goed om hard voort te werken in de Vlaamse Regering en de ministers Vandembroucke, Van Brempt en Van Mechelen samen te laten fietsen.

Heel veel problemen om mensen op hun werkplek te brengen, hebben te maken met de plaats waar we onze bedrijventerreinen inplanten.

De uitgebreide bedrijventerreinen richting Zaventem zijn niet bereikbaar met het openbaar vervoer. Het zou heel goed zijn dat de Vlaamse Regering er werk van maakt om bedrijventerreinen in te planten waar ze ook bereikbaar zijn voor mensen die geen auto hebben en afhankelijk zijn van het openbaar vervoer.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister, u weet dat wij de interregionale mobiliteit toejuichen. De samenwerking tussen de regio's moet niet alleen gebeuren op gebied van tewerkstelling, maar ook op het gebied van mobiliteit en dergelijke. Er zijn in het verleden experimenten gebeurd die het tegenovergestelde effect hadden. We moeten niet alles alleen op de mobiliteit inzetten. We zullen u in de loop van de komende maanden verder kunnen ondervragen over hoe er verder wordt gewerkt aan de interregionale mobiliteit, waar Vlaanderen ten opzichte van Wallonië en Brussel alleen maar voordeel bij heeft.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Dirk De Cock tot de heer Frank Vandembroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het stimuleren van Erasmusstages in het buitenland bij Vlaamse studenten

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zoals u allen in de pers hebt vernomen, bestaat het Erasmusproject twintig jaar. Er is een uitgebreide gedachtewisseling geweest in de commissie voor Onderwijs waar we heel wat konden uit leren. De heer Van Nieuwkerke heeft een schriftelijke vraag gesteld en er is een uitspraak gedaan door de minister op een werkbezoek in Londen dat meer Vlaamse studenten en docenten aan dergelijke uitwisselingsprojecten zouden moeten deelnemen.

Erasmus, de grote polyglot en humanist van de renaissance, naar wie het project is genoemd, heeft nog geresideerd in Anderlecht. Het is de bedoeling van dergelijke Erasmusuitwisselingen dat studenten ondergedompeld

worden in de taal en de cultuur van het land of de regio van de hogeschool of universiteit waar ze stage lopen. De statistieken vertellen ons dat de stage gemiddeld vijf maanden en negen dagen duurt.

Er zijn knelpunten, namelijk dat slechts 2 percent van onze studenten gebruik maakt van het aanbod van de Erasmusuitwisseling. Ook voor onze docenten liggen de cijfers aan de magere kant. Ondanks het lage cijfer van de vertrekkende Vlaamse studenten is er toch nog een deficit voor wat betreft de binnenkomende studenten uit andere regio's van Europa. Dat aantal is met name kleiner dan het aantal vertrekkende studenten. De minister zegt dat wij een inspanning moeten leveren om meer studenten en docenten aan uitwisselingsprojecten te laten deelnemen. Daartegenover staat de vaststelling dat per maand per student 156 euro wordt uitgetrokken ter ondersteuning. Daarbij kunnen we als knelpunt misschien aankaarten dat de gelijke onderwijskansen een beetje in het gedrang zouden kunnen komen omdat 156 euro per maand aan de magere kant is om de volledige levenskost te dekken. Studenten moeten hoe dan ook een financiële bijdrage krijgen van hun ouders of uit andere bronnen.

Mijnheer de minister, de heer Van Nieuwkerke heeft u in een schriftelijke vraag gevraagd of er ook binnen België uitwisselingen mogelijk zijn en op welke manier die dan het best gebeuren. Tegenwoordig zijn er ongeveer 3000 studenten die aan de uitwisseling deelnemen en dat aantal blijft stabiel. Het groeit vooral in de landen die onlangs bij de Europese Unie zijn gekomen. Op welke manier kunnen we dat studentenaantal verhogen, de kwaliteit in acht genomen?

Op welke manier kunnen we ook de diploma-uitwisseling beter erkennen en honoreren? Op welke manier kunnen onze docenten beter worden betrokken bij uitwisselingsprojecten? Hoe ziet u de uitwisselingen binnen België?

De voorzitter: Minister Vandembroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandembroucke: Mevrouw de voorzitter, ik ben het eens met wat de heer De Cock zegt over het relatieve succes van het Erasmusprogramma. Dat is in een eerste fase sterk gegroeid, maar die groei is toch wat stilgevallen. We mogen absoluut niet zeggen dat we vandaag een enorm succes boeken. Het gaat inderdaad over een klein percentage, over iets minder dan 3000 Vlaamse studenten per jaar. We behalen absoluut niet het cijfer van 10 percent dat ooit wel eens werd vooropgesteld als streefdoel voor dat programma. Ik maak me daar zorgen over, maar de aanleiding voor mijn uitspraak is niet alleen het feit dat ik vind dat we onze jonge mensen meer ervaring zouden moeten laten opdoen in het buitenland en buitenlandse onderwijs-

instellingen. De aanleiding was ook de Bolognaconferentie in Londen – het ging dus niet over een werkbezoek – en het feit dat de komende follow-upconferentie over dat grote Bolognaproces plaatsvindt in Leuven. We zijn al aan het nadenken over de vraag wat daar de thema's zullen zijn.

Nogal wat van mijn collega's in Londen vinden dat we met heel dat hervormingsproces van dat Europese hoger onderwijs nog heel wat werk te leveren hebben, dat we iets meer heldere en misschien ook wat ambitieuzere beleidsdoelstellingen moeten formuleren, en dat we het succes daarvan ook moeten kunnen meten. We moeten dus indicatoren ontwikkelen en benchmarken. Dat geldt onder meer voor de mobiliteit van studenten. Nogal wat collega's verklaarden in hun officiële betoog, maar ook in de wandelgangen, dat we ter zake ambitieuzer zouden moeten zijn, dat we misschien met becijferde doelstellingen zouden moeten werken. Ik heb aan de pers verklaard dat dit ook mijn mening is. Ik heb niet gezegd dat we individuele studenten zullen verplichten om naar het buitenland te gaan, of dat we heel gedetailleerd per opleiding verplichtingen zouden gaan omschrijven. Dat zou nogal ver gaan. Dat gaat natuurlijk niet. Ik denk trouwens dat we nooit een volledige mobiliteit zullen bereiken. Ik denk echter wel dat er meer mobiliteit nodig is. Ik vind dat het Europese hoger onderwijs ter zake becijferde doelstellingen moet formuleren, die men in elk Europees land probeert te bereiken. Ik vind dat die lat dus wat hoger moet, wat ons betreft.

Mijnheer De Cock, u vraagt me wat ik daar ondertussen aan ga doen, in afwachting van de formulering van dergelijke doelstellingen op Bolognaschaal. Ik denk dat er wel wat aan te doen is. Het gaat dan natuurlijk over een hele batterij aan aandachtspunten en maatregelen, die onder te verdelen vallen in interne voorwaarden, binnen de instellingen, en voorwaarden op een wat hoger niveau, buiten de instellingen.

Binnen de onderwijsinstellingen moet de internationalisering echt worden ingebed in het dagelijkse leven van die hogescholen en universiteiten. Die moeten daar meer van doordrongen zijn. We moeten meer inzetten op taalvaardigheid. Dat debat hebben we in de commissie al gevoerd met betrekking tot het secundair onderwijs. Dat is belangrijk. Maar ook in de overgang naar het hoger onderwijs en in dat hoger onderwijs is de taalvaardigheid van studenten en docenten belangrijk. Er moet ook openheid zijn tegenover buitenlandse instellingen en een waardering voor wat men in het buitenland gaat leren. Ter zake is er nog werk aan de winkel. Er moet ook meer gebruik worden gemaakt van flexibele curricula, die gemakkelijker inpasbaar en verzoenbaar zijn met een tijdelijk studieverblijf in het buitenland. Die flexibiliteit wordt nog niet ten volle benut.

Er moet ook effectief gebruik worden gemaakt van instrumenten die mobiliteit vergemakkelijken, zoals het

European Credit Transfer System of ECTS en het diplomasupplement. Ook het bieden van goede informatie moet in elke instelling meer gebeuren.

Ook extern zijn er voorwaarden waaraan nog moet worden gesleuteld. Dan denk ik aan de vergelijkbaarheid van onze kwalificatiestructuren. Elk nationaal beleid werkt aan dat vergelijkbaar maken. Er moet een raamwerk komen voor de erkenning van diploma's, bidiplomering en gezamenlijke diplomering. Ook zijn er nog problemen met betrekking tot het vrije verkeer van personen. Er is de toekenning van visa en dergelijke.

Dan is er nog het financiële aspect. Ik denk na over de vraag of dat aspect voor een aantal studenten toch misschien geen rem is. Moet er, als we het menen met de mobiliteit, ook niet financieel wat meer gebeuren? Ik heb daar vandaag geen budgetten voor, maar vind dat de Vlaamse Regering daar wel eens over moet nadenken, op de eerste plaats natuurlijk op mijn aangeven.

We moeten een sterker beleid ontwikkelen en becijferde streefdoelen formuleren. Het is belangrijk dat jongeren ervaring opdoen in het buitenland, hun talenkennis aanscherpen en eens deelnemen aan een ander onderwijssysteem. Ik zal alleszins, wanneer we de Bolognapartners terug samenbrengen in Leuven, pleiten voor het hoog op de agenda houden van mobiliteit van studenten en voor streefdoelen op dat vlak.

De heer Dirk De Cock: Dank u wel voor het antwoord, mijnheer de minister. Ik onthoud dat u de mobiliteit van onze studenten hoog in het vaandel draagt en dat u de mentaliteit van de Vlaming die het liefst bij de kerktoren blijft, wil doorbreken door allerlei maatregelen die u hebt opgesomd.

U hebt een zaak achterwege gelaten, waarschijnlijk niet bewust: hoe staat u tegenover de uitwisselingsprojecten binnen België?

Minister Frank Vandenbroucke: U hebt gelijk. Daarop moeten we ook in de commissie nog terugkomen, wanneer we het basisdecreet dat in het regeerakkoord staat, tot stand brengen. We moeten voor de samenwerking tussen Belgische universiteiten en hogescholen zaken op punt stellen en nadenken over de uitwisseling binnen België.

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Ik ben het volledig eens met de beleidsdoelstellingen. Als ik me niet vergis, staat expliciet in het huidige regeerakkoord dat er stappen moeten worden gezet om de uitwisseling van studenten te versterken.

Morgen is er een gedachtewisseling over de financiering van het hoger onderwijs. De vraag rijst of de ambitieuze

doelstellingen die u vooropstelt, ook geen element kunnen of moeten worden in de toekomst. Dat zit er nu niet in.

Is het niet zo dat elementen in de maatregelen om de verschillende doelstellingen te bereiken elkaar beginnen tegen te werken? U verwijst naar flexibilisering en het verder doorvoeren daarvan via het werken met credits. Het zou wel eens kunnen dat een verdere doorzetting van de flexibilisering in het huidige systeem van de financiering zal leiden tot minder inkomsten voor de instellingen.

U legt nu de klemtoon op wat we allemaal moeten doen om die doelstelling te bereiken, maar dat kan een averechts effect hebben op de financiering van het hoger onderwijs.

De voorzitter: Mevrouw Poleyn heeft het woord.

Mevrouw Sabine Poleyn: Bedankt voor uw antwoord, mijnheer de minister. We hebben in de commissie een interessante gedachtewisseling rond Erasmus gehad met verschillende actoren, onder andere ook met de vzw EPOS. Ik ben blij dat u een aanzet geeft tot een uitgedacht en meer gefundeerd beleid met concrete doelstellingen. Dat was een van de conclusies: er bestaat veel, maar er is weinig visie op Vlaams niveau en te weinig echt beleid. Dat zit dus al goed.

Als we kijken naar de actoren die in Vlaanderen de uitwisseling van studenten en docenten moeten stimuleren, krijgen we een versnipperd beeld. Ik denk aan het Vlaams Agentschap voor Internationale Samenwerking, het departement Onderwijs, het Vlaams-Europees Verbindingsagentschap of Vleva, de Taalunie, die vroeger taalonderwijs ondersteunde, maar nu blijkbaar niet meer; de vzw diva en de vzw EPOS, die een vreemde samenstelling heeft gezien de brede taken. Denkt u eraan om in het kader van het nieuwe beleid alle actoren meer op elkaar af te stemmen en misschien tot één nieuwe organisatie te komen?

De voorzitter: Mevrouw Van Kerrebroeck heeft het woord.

Mevrouw Monica Van Kerrebroeck: Mijnheer de minister, kan de oorzaak van de relatief lage deelname aan de Erasmusprojecten, naast de financiële moeilijkheden, ook niet liggen bij het feit dat de uitwisselingen laat gebeuren? Als men dit zou opstarten vanuit het secundair onderwijs, waar ook goede uitwisselingsprojecten bestaan, maar waar de deelname ook heel beperkt is, zou men dan niet de gewoonte kunnen creëren om afstanden te overbruggen en van de kerktoren weg te trekken om grensverleggende contacten te leggen? Ik vraag me af of men dit niet sterker moet stimuleren en een sterkere financiële tussenkomst bepalen. Op die manier kan een echt gelijkheidsbeleid ook op dat niveau gebeuren.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, de bijkomende vraag van de heer De Cock heb ik al beantwoord.

Wat mevrouw Van Kerrebroeck voorstelt, is erg ambitieus. Het is op zijn minst een originele invalshoek om ook eens de mogelijkheden voor het secundair onderwijs te bekijken. Ik neem de suggestie mee.

Mevrouw Poleyn, wilt u nog eens herhalen waarover u een vraag stelde?

Mevrouw Sabine Poleyn: Ik had het over de samenwerking tussen de verschillende actoren.

Minister Frank Vandenbroucke: Daar durf ik niet op vooruitlopen. Ik durf nu niet zeggen of we eventueel 'instellingsgewijs' zullen herschikken om één aansturende instelling te bekomen. Het is te vroeg om me daarover uit te spreken.

De opmerking van mevrouw Berx is ten algemenen titel juist. Flexibilisering is typisch iets waarbij de slinger goed in het midden moet worden gehouden. Als de slinger te veel doorslaat in een richting, zullen we heel veel negatieve effecten zien. Dan zal ons onderwijs eronder lijden en krijgen we een financieel en een omkaderingsprobleem. Ik ben het daar helemaal mee eens. We zullen dit de komende jaren heel goed in het oog moeten houden. Het financiële aspect vormt nog een ander verhaal, maar op zich mag de flexibilisering niet doorschieten. Ik heb alleen willen zeggen dat flexibilisering iets is dat we kunnen gebruiken als organisatie-model om studeren in het buitenland gemakkelijker in te passen.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, ik bedank de minister voor het antwoord. Ik onthoud dat we in Vlaanderen toch wel heel veel belang hechten aan allerhande uitwisselingsprojecten, aan Erasmusprojecten voor hogeschoolstudenten en universitaire studenten, en dat ze in elk geval een heel grote verrijking zijn voor het curriculum van de studenten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Helsen tot de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over dyslexie in het hoger onderwijs

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, vandaag kunnen we in

de kranten lezen dat het aantal studenten met dyslexie in het hoger onderwijs toeneemt. Het Vlaams Expertise-centrum voor Handicap en Hoger Onderwijs heeft daar een studie aan gewijd. Een werkgroep was actief bezig met het thema en verklaart dat de toename van het aantal studenten met dyslexie te maken heeft met de grotere aandacht voor de problematiek binnen het hoger onderwijs. Ik denk dat de toename niet alleen daarmee te maken heeft, maar ook met een toegenomen aandacht voor de problematiek van dyslexie en leerstoornissen in het algemeen binnen het basisonderwijs en het secundair onderwijs. Daardoor gaan sowieso meer studenten met dyslexie in begeleiding.

Wat me verwonderde was een andere verklaring van de werkgroep. Die zegt dat studenten met dyslexie met almaar meer problemen kampen in het taalonderwijs omwille van de evolutie in het taalonderricht in het basisonderwijs en het secundair onderwijs. In het taalonderricht wordt minder aandacht besteed aan grammatica, aan woordsoorten en zinsdelen en daardoor hebben leerlingen met dyslexie ook in het hoger onderwijs meer problemen met taalvakken. Taal komt in elk vak terug en dus hebben ze met alle vakken meer problemen.

Voor mij is dit een nieuw gegeven. Erkent u dit probleem en deze verklaring? Ziet u gevolgen voor het Vlaams taalonderrichtbeleid?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Helsen, u stelt een heel interessante vraag, maar het is een beetje moeilijk om er heel beknopt op te antwoorden in het kader van dit vragenuurtje op woensdagnamiddag. Het is een interessante vraag omdat u het verband legt tussen het omgaan met een leerstoornis, dyslexie, en de algemene aanpak van het taalonderwijs.

Ik durf daar niet meteen een besluit in te nemen. In de discussie over meer aandacht voor taalvaardigheid en goed kunnen communiceren of meer aandacht voor de structuur van de taal, de grammatica en het inzicht in de structuur, moeten we de slinger in het midden hangen. Als we te eenzijdig bezig zijn met taalvaardigheid, krijgen we de leerlingen op een onvoldoende hoog niveau, want daarvoor heb je ook inzicht nodig in de structuur en de grammatica. Terugkeren naar de goede, oude tijd met woordenlijstjes en grammatica is ook geen oplossing. We hebben twee benen nodig om op te lopen. Dat geldt ook voor taalonderwijs. Zowel de vaardigheid, vlot kunnen communiceren als inzicht in de grammatica en de structuur van de taal zijn belangrijk.

Het is niet gemakkelijk om hierop een snel antwoord te geven. De bevoegdheid die wij hebben, is beperkt. We zijn niet bezig met de dagelijkse pedagogie in de klas,

dat is niet onze rol. Dat is de rol van de leerkrachten, de directies en de pedagogische begeleiding van de onderwijsnetten. We moeten die niet te veel bij het handje houden. Maar natuurlijk zijn we daar onrechtstreeks mee bezig via de eindtermen die we in het parlement vastleggen en die dus de doelstellingen bepalen.

De eindtermen inzake taal moeten we een beetje duidelijker formuleren, want sommige leerkrachten zijn daarin het noorden kwijt. Het is onvoldoende duidelijk in de eindtermen wat het belang is van inzicht in de structuur van de taal. Daardoor ontstaat een eigenaardige discussie waarbij sommigen denken dat alleen maar vaardigheid belangrijk is, en die zijn daar dan ongelukkig over. Dat is echter niet wat we zeggen. Het komt doordat die eindtermen niet duidelijk genoeg zijn.

Ik zou bij het herschrijven van de eindtermen, op een moderne hedendaagse manier een duidelijk evenwicht tot stand willen brengen tussen aandacht voor vaardigheid en aandacht voor grammatica en taalstructuur.

Ik weet niet of kinderen en jongeren met dyslexie het daardoor moeilijker hebben. Mevrouw Helsen, ik weet dat u verwijst naar een buitenlandse studie. Het is wel een punt waar we moeten op letten. We hebben heel veel aandacht ontwikkeld voor dyslexie, waardoor het hoog op de agenda staat. Dat is goed. Vandaag zijn er jammer genoeg nogal wat volwassenen en oudere mensen, die weinig geletterd of soms analfabeet zijn. Als we 50 jaar geleden hadden geweten dat ze met dyslexie te kampen hadden, en hadden we daar toen de aanpak voor kunnen ontwikkelen zoals we vandaag doen, dan waren die mensen niet laaggeletterd.

De toegenomen aandacht is wel goed, maar de algemene aanpak en het algemene taalonderwijs moeten in orde zijn. Als dat algemene taalonderwijs het voor kinderen en leerlingen met dyslexie moeilijker maakt, dan werken we onszelf tegen. Het is een interessant punt. Ik durf er nu niet over besluiten, maar stel voor dat we dat verder grondig bekijken.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mijnheer de minister, ik kan aanvaarden dat u hier binnen dit korte tijdsbestek onmogelijk uitgebreid kunt op ingaan en een duidelijk antwoord formuleren. Maar ik vind het positief dat u het wilt opvolgen. Als dit voor kinderen met dyslexie een probleem geeft, dan moeten we nagaan hoe we dat kunnen opvangen. Leerlingen met dyslexie en mogelijk ook met nefaste effecten voor andere leerstoornissen, moeten we goed opvolgen. We moeten nagaan hoe we daaraan tegemoet kunnen komen.

Bij het herschrijven van de eindtermen moeten we dit punt onder handen nemen. Over de talennota hebben we een heel interessante discussie gehad in de commis-

sie. Daar was vooral aandacht voor leerlingen die opgroeien in een taalarme omgeving, voor wat het Nederlands betreft. We gingen na hoe we via onderwijs voldoende taalvaardigheid kunnen stimuleren.

We moeten opvolgen of er eventueel een uitbreiding moet komen van de talennota die we nu behandeld hebben.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer de minister, ik steun u volkomen in uw mening dat je de slinger op dat vlak in het midden moet houden, zowel wat het conjunctieve bij taal als wat de vaardigheden betreft. Beide zaken zijn broodnodig.

Sommige leerlingen en studenten met dyslexie hebben echter – en dat blijkt uit studies – meer nood aan een gestructureerd aanbod, of anders gezegd: een grammaticaal aanbod. Ik pleit er samen met de minister voor om de algemene strategie niet te veranderen, maar wel om zorgspecifieke trajecten uit te tekenen voor de individuele studenten, om zo te kunnen cureren waar nodig.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van de heer Dany Vandebossche tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de eventuele realisatie van een museumplein tussen het Museum voor Schone Kunsten en het SMAK in Gent

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, vrijdag jongstleden heropende het Museum voor Schone Kunsten in Gent zijn deuren, na een renovatie van vier jaar. Tussen het Museum voor Schone Kusten en het Museum voor Actuele Kunst loopt de Fernand Scribedreef – Fernand Scribe heeft in 1897 de vriendenvereniging van het Museum voor Schone Kunsten opgericht. Het Museum voor Schone Kunsten in Gent was trouwens het eerste openbare museum van dit land: het werd opgericht in 1798.

Mijnheer de minister, het probleem situeert zich tussen de twee musea. De weg die er lag, was verkeersonveilig. De weg is recent heraanlegd, waarvoor onze dank, want de situatie is met name voor de voetgangers veiliger geworden. De heraanleg van de weg heeft echter ook iets bewezen. Gedurende de periode van de heraanleg was de doorgang immers gesloten. Er was op dat ogenblik dus een virtueel museumplein. Er werd dus bewezen dat het mogelijk is om daar een plein aan te leggen. Men zei altijd dat er in de omgeving van de Heuvelpoort

verkeerschaos en verkeerstechnische problemen zouden ontstaan wanneer men de weg zou afsluiten. Dat is niet gebeurd.

Naar aanleiding van de heropening van afgelopen vrijdag sloot minister van Cultuur Anciaux zich bij de vraag naar een museumplein aan. Hij heeft de situatie gezien en u kent ze wellicht ook. De vraag naar de realisatie van het museumplein leeft zowel in de twee musea als bij het stadsbestuur. Het stadsbestuur heeft de realisatie van het museumplein zelfs in zijn bestuursakkoord opgenomen.

De heer Roegiers heeft eerder al een schriftelijke vraag gesteld over hetzelfde onderwerp. U antwoordde toen dat de heraanleg van de Scribedreef een structureel onderhoud was en dat niets de verwezenlijking op langere termijn van een museumplein tussen de twee musea belemmert.

Bent u het idee om een museumplein te realiseren en van de gewestweg Scribedreef het Scribeplein te maken, genegen?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer Vandebossche, u hebt terecht verwezen naar een vraag van de heer Roegiers. Mijn antwoord daarop dateert van 20 februari 2007. Ik heb ook van de Gentse schepen van Cultuur, de heer Decaluwe, een schrijven ontvangen waarin uw vraag over het museumplein tussen de twee musea nog eens geformuleerd wordt.

Na overleg met de stedelijke diensten bevoegd voor Mobiliteit en voor Stedenbouw, na overleg met het Museum voor Schone Kunsten, na overlegvergaderingen tussen de stad Gent en het Agentschap Infrastructuur, na de tweemaandelijks coördinatiecomités van de stad Gent, hebben we in 2006 een herinrichting doorgevoerd ter wille van de veiligheid van de fietsers en de voetgangers. U hebt daarnaar verwezen. Het tracé is ook wat verschoven. Om die aanpassingen door te voeren, hebben we een investering gedaan van om en bij de 400.000 euro. Dat is allemaal in overleg gebeurd. Nu zegt de stad dat ze daar graag een plein zou hebben in plaats van die heringerichte gewestweg.

Mijnheer Vandebossche, wanneer de stad de nodige budgetten heeft voor dat plein en de verkeersafwikkeling op een ordentelijke wijze kan organiseren, heb ik er zeker geen probleem mee om daar een plein van te maken. Ik wil wel even benadrukken dat 2006 natuurlijk nog niet zo lang geleden is. Men heeft daar na overleg al die aanpassingen gedaan. Het nieuwe college zegt nu – en ik neem daar akte van – dat dat plein voor hen een topprioriteit is want daar wordt al 30 jaar over gedebatteerd. U gaat er samen met mij toch van uit dat, wanneer we die investeringen hebben gedaan in

overleg met de stad, u niet direct van mij kunt vragen – maar dat hebt u ook niet gedaan – om opnieuw investeringen te doen om van die heringerichte weg een museumplein te maken, hoe interessant en belangrijk dat ook mag zijn voor die beide musea.

De essentie van mijn antwoord heb ik indertijd ook meegegeven aan de heer Roegiers, en komt neer op het volgende: we hebben die investeringen gedaan, maar wanneer de stad de nodige budgetten op tafel legt om dat plein te realiseren en ook de verkeersafwikkeling organiseert, dan zal ik mij daar als bevoegde minister van Openbare Werken zeker niet tegen verzetten.

De heer Dany Vandebossche: Ik kan leven met het antwoord van de minister. Ik heb echter begrepen dat, puur technisch gezien, de aanleg van een plein niet betekent dat de investeringen in die weg volkomen nutteloos zouden zijn. Er zijn namelijk ook ondergrondse werken uitgevoerd aan die weg. Ik ging er eigenlijk ook van uit dat het technisch niet zo is dat dit een verloren werk zou zijn, integendeel, ik heb dat ook gezegd: de situatie is veel verkeersveiliger geworden. Dat hebben we het voorbije weekend ook gemerkt: meer dan 30.000 mensen hebben het museum bezocht en de verkeerstechnische afwikkeling is veel beter. Ik spreek hier ook namens de vrienden van de musea: er wordt al 30 jaar over dat plein gediscussieerd en het zou een fantastische vooruitgang zijn mocht men de weg supprimeren, in welke vorm dan ook.

Minister Kris Peeters: Ik kijk uit naar de creatieve oplossingen: tunnel, brug of omleiding. De stad Gent en de vrienden van de musea kunnen mij alle alternatieven overmaken en ook, voor alle duidelijkheid, de budgetten om dat te realiseren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2002 – 23 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Strackx, verslaggever, heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 23/1*).

– *De artikelen 1 tot en met 70 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Federale Democratische Republiek Ethiopië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 26 oktober 2006 – 1138 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van Goethem, verslaggever, heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem: Mevrouw de voorzitter, ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer Van den Brande, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1138/1*).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van het Koninkrijk Bahrein inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Manama op 11 juli 2006 – 1139 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van den Brande, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Van Goethem, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1139/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Mozambique inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 18 juli 2006 – 1140 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van den Brande, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Van Goethem, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1140/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Botswana, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 7 juni 2006 – 1141 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Van Goethem, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

De heer Van den Brande, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1141/1).

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de studie-financiering van de Vlaamse Gemeenschap – 1171 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

Mevrouw Demeulenaere, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, zoals reeds gesteld werd, is mijn fractie verheugd dat na zovele vragen en opmerkingen over de studietoelagen, eindelijk structurele maatregelen genomen worden. Voor een heel groot deel kunnen wij de maatregelen die in dit ontwerp van decreet voorgesteld worden, dan ook toejuichen. Toch moeten ook bij dit ontwerp een aantal kanttekeningen gemaakt worden.

Vooreerst blijft er het – steeds weerkerende – feit dat ook in dit ontwerp en aantal bepalingen staan waarin een te ruime opdracht of delegatie wordt gegeven aan de Vlaamse Regering, waardoor er een conflict rijst met artikel 24, paragraaf 5 van de Grondwet. De Raad van State in haar advies en wij in de commissie hebben hier tegen al meermaals bezwaar aangetekend. Ik wil dat bezwaar hier nogmaals wil herhalen.

Verder blijft ook de opmerking dat het moeilijk is om een omvattend overzicht te krijgen, omdat dit ontwerp eigenlijk samen met een aantal andere decreten die nog niet bekend zijn, moet gelezen worden. Het is pas als het geheel zal bekend zijn, dat we ten volle gaan kunnen zeggen of dit systeem van studiefinanciering het goede is.

Hierbij wil ik wel even opmerken dat wij het toejuichen dat de minister is ingegaan op de suggestie van verschillende collega's in de commissie om een automatische evaluatie van de studiekosten in het decreet op te nemen. Nu blijkt er immers nog steeds een grote kloof tussen het uitgekeerde bedrag en de studiekost te bestaan. Maar, ik zei het al, misschien wordt die kloof verkleind door een aantal maatregelen die nu nog niet gekend zijn.

Mijnheer de minister, met dit ontwerp van decreet wilt u ook studietoelagen in lager en kleuteronderwijs mogelijk maken. Uw argumentatie dat men hiermee aan ouders een signaal geeft dat er een dossier wordt opgemaakt dat hen financieel ondersteunt van in de kleuterklas over het lager onderwijs tot in het secundair en eventueel tot in het hoger onderwijs, kunnen wij volgen. Wij blijven echter pleiten om dan ook een eenvormig systeem in te voeren, van in de kleuterklas tot in het secundair en hoger onder-

wijs, en om dan ook telkens in de mogelijkheid te voorzien om de toelage terug te vorderen als blijkt dat de aanvrager niet aan de voorwaarden voldoet.

Ik heb u dit ook in de commissie al gezegd. In uw antwoord zei u: "Een derde argument voor de uitbreiding van de studiefinanciering heeft te maken met de koppeling ervan aan de participatie en aanwezigheid in de school. Deze koppeling gebeurt niet op een hardvochtige, maar op een zachte manier. Als kinderen naar het kleuteronderwijs gaan, krijgen de ouders een klein financieel voordeel. Op deze manier kan men kansarme ouders aanspreken. Enerzijds is dit een aanmoedigend signaal, maar anderzijds veronderstelt dit ook dat de ouders hun kind regelmatig naar school brengen. Daarmee begint men best al van in de kleuterklas."

Tot hier kunnen wij uw redenering volgen. Maar wanneer u even verder stelt dat u niet strenger wilt zijn inzake de aanwezigheid van kleuters op school door toelagen terug te vorderen, volgen wij niet meer. U benadrukt – terecht, mijnheer de minister – dat een vroege participatie van kleuters aan onderwijs uitermate belangrijk is. U wilt ouders over de drempel helpen door hen een klein financieel voordeel te schenken. Hoewel wij vragen hebben bij de impact van een dergelijk systeem – tenslotte is hiernaar nog steeds geen onderzoek verricht – willen wij u hier het voordeel van de twijfel gunnen. Maar wij blijven van mening dat, door in de mogelijkheid te voorzien om ook de kleuter-toelage terug te vorderen indien blijkt dat niet aan de voorwaarden voldaan wordt, deze maatregel een sterker effect zal hebben op de effectieve kleuterparticipatie. Het signaal dat u wilt geven, kan daardoor alleen maar worden versterkt. Ouders zullen nog sterker gemotiveerd worden om hun kleuter effectief naar school te laten gaan, als blijkt dat de toelage kan teruggevorderd worden indien de kleuter niet aan de aanwezigheidsvoorwaarden voldoet. Tenslotte is, zoals u zelf zei, 45 euro voor sommige mensen een niet onbelangrijk bedrag.

Mijnheer de minister, tijdens de bespreking in commissie heb ik ook verwezen naar het Vlor-advies. De Vlor dringt er immers op aan overleg te plegen met de Franstalige minister van Onderwijs om ongewenste effecten in de Brusselse basisscholen te vermijden. Ik heb u toen gevraagd of dit overleg al heeft plaatsgevonden en wat de eventuele resultaten hiervan zijn. Voor zover ik kan nagaan in het verslag, hebt u daar nog niet op geantwoord. Daarom wil ik mijn vraag hier nogmaals herhalen. Ik heb u toen ook gevraagd of de nodige maatregelen zullen worden genomen om bijkomende planlast voor administratie op de scholen en de leerkrachten zoveel mogelijk te voorkomen. U hebt toen een omstandig antwoord gegeven over de communicatie die zal gestart worden ten aanzien van de doelgroepen, over de bijscholing die de dossierbehandelaars krijgen, over de

aanpassingen van het aanvraagformulier – zaken die wij uiteraard alleen maar kunnen toejuichen – maar over het voorkomen van bijkomende planlast bleef u zeer vaag. Daarom hier nogmaals mijn pleidooi om er strikt op toe te zien dat eventuele bijkomende planlast – die ik voornamelijk in het kleuter- en lager onderwijs verwacht omdat daar de toelage nieuw is – wordt opgevangen door bijkomende middelen of mensen.

Mijnheer de minister, om af te ronden wil ik dus duidelijk stellen dat dit ontwerp van decreet vele goede punten bevat. Maar de onduidelijkheid met betrekking tot andere dossiers die hier nauw mee samenhangen, de opmerkingen van de Raad van State met betrekking tot de ruime delegaties en het ontbreken van de mogelijkheid om ook de kleutertoeelage terug te vorderen, maken dat wij ons als fractie zullen onthouden. Ondanks de bespreking in commissie blijven er nog te veel onduidelijkheden en knelpunten die niet opgehelderd werden. *(Applaus bij Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, in de commissie hebben wij al onze waardering geuit voor het voorliggende ontwerp van decreet. Precies omdat het ingaat op een sinds jaar en dag door verschillende organisaties uit het middenveld gestelde vraag.

Ook wij als CD&V-fractie hebben we deze vraag en aanpassing al geruime tijd geleden gesteld. Daarom zijn we ook tevreden met het voorliggende ontwerp van decreet. Het is positief dat de studiefinanciering voor verschillende onderwijsniveaus gebundeld wordt waardoor meer eenvormigheid in het hele systeem mogelijk wordt gemaakt. Voor het eerst zullen dezelfde voorwaarden gelden voor een student hoger onderwijs als voor een leerplichtige leerling. De gezinnen zullen daarvoor beter weten waar ze aan toe zijn. Op die manier kunnen meer jongeren hun rechten doen gelden.

Het volwassenenonderwijs is niet mee opgenomen in dit ontwerp van decreet. Ik wil hier nog eens benadrukken dat wij ervoor pleiten om dit onderwijsniveau in de toekomst zo vlug mogelijk mee op te nemen. De wijzigingen in het ontwerp van decreet voor het volwassenenonderwijs, dat straks zal worden behandeld, houden een meerkost in van het inschrijvingsgeld voor de cursisten. Al is het positief dat verschillende groepen geheel of gedeeltelijk vrijgesteld worden van inschrijvingsgeld en werken gebruik kunnen maken van opleidingscheques, toch vallen sommige groepen cursisten uit de boot zoals herintreders, cursisten die kinderbijslag genieten en cursisten met een beperkt inkomen uit arbeid.

Bovendien zal de studiefinanciering mee een rol spelen, als straks moet gekozen worden voor het volgen van een

opleiding in het hoger beroepsonderwijs, verbonden aan hetzij hoger onderwijs, secundair onderwijs of volwassenenonderwijs. Aan de ene instelling is het mogelijk om van een studiefinanciering te genieten, aan de andere niet. Daarom pleiten we ervoor te streven naar eenvormigheid en een goede afstemming met andere decreten.

De schooltoelage voor kinderen in het basisonderwijs is een volledig nieuwe maatregel. Tijdens de commissiebespreking werd het effect van deze maatregel in vraag gesteld door zowel de heer Tavernier als mevrouw Michiels. De minister heeft er uitvoerig op geantwoord. We kunnen er ons in terugvinden. Het is belangrijk dat naast een verhoging van de kinderbijslag, waarvoor de heer Tavernier vragende partij was en die CD&V ook steeds heeft voorgesteld, ook specifiek in een studiefinanciering wordt voorzien. Het is belangrijk dat aan de ouders een factuur wordt gepresenteerd net om het belang aan te tonen van een investering in onderwijs voor de kinderen. We moeten als samenleving investeren, maar ook gezinnen mogen investeren in de scholing en opleiding van hun kinderen. Het is een meerwaarde omdat we er een link in zien naar de betrokkenheid en participatie van de ouders.

In het voorliggende ontwerp van decreet wordt één idee uitgewerkt waarin voor de ouders een financiële drempel wordt weggenomen, namelijk door in schooltoelagen te voorzien. Als we straks de financiering van het leerplichtonderwijs bepalen, is het tevens belangrijk om in voldoende werkingsmiddelen voor de scholen te voorzien. Binnenkort wordt ook de invoering van een maximumfactuur in het parlement besproken. Al deze maatregelen moeten samen worden bekeken. Het is in de toekomst belangrijk om de kostprijs van het onderwijs zeer nauwgezet op te volgen. De overheid moet weten hoeveel het onderwijs kost, welke kost doorverrekend wordt aan ouders en welke tegemoetkoming ouders van de overheid krijgen. Ook de maatregelen die de federale overheid neemt, moet daarbij in rekening worden gebracht.

Het aangenomen amendement rond het vijfjaarlijkse onderwijskostenonderzoek door de Vlaamse Regering is dan ook positief te noemen. In het regeerakkoord staat dat de kosteloosheid in het basisonderwijs moet worden gerealiseerd. Voor het secundair onderwijs wordt de kostenbeheersing vooropgesteld.

Ik ben ervan overtuigd dat de kosteloosheid goed zal worden gerealiseerd met de studiefinanciering en de maximumfactuur en als we in voldoende werkingsmiddelen voorzien.

Voor het secundair en hoger onderwijs moeten we de situatie zeer goed opvolgen. Het is zeer positief dat de historische bedragen van de studietoelagen voor het

secundair onderwijs in dit ontwerp van decreet worden opgetrokken. Toch is het belangrijk dat wordt opgevolgd in welke mate ouders en leerlingen met deze nieuwe studiefinanciering vrijer kunnen kiezen voor een school, ongeacht de kostprijs. Zal de verhoging van de studietoelagen een positief effect hebben op de studiekeuzevrijheid? De verschillen in kostprijs tussen opleidingen zijn vandaag nog aanzienlijk. Via een systeem van premies wordt vandaag al zo veel mogelijk tegemoetgekomen aan de hoge kostprijs van bepaalde opleidingen. Maar dat is zeker nog niet voor alle opleidingen het geval. De vragen blijven in welke mate dat de studiekeuze beïnvloedt en hoeveel de kostenbeheersing uiteindelijk nog zal kosten.

Het is zeer positief dat het deeltijds beroepssecundair onderwijs in het voorliggend ontwerp van decreet is opgenomen. Er wordt gesteld dat de jongere moet voldoen aan het voltijds engagement om in aanmerking te komen voor een studietoelage. Zoals in de commissie willen wij ook hier wijzen op het feit dat de ingangsdatum van het voltijds engagement vandaag nog niet is gekend. In Onderwijsdecreet XVII staat dat de Vlaamse Regering dat moet bepalen. De ingangsdatum van de studiefinanciering voor het deeltijds beroepsonderwijs is al wel vastgelegd: 1 september 2008. We moeten voorkomen dat het ene decreet de toepassing van het andere belemmert. Verder moet de toepassing van heel deze passage verder worden uitgeklaard omdat niet alleen jongeren in het voltijds engagement een verantwoordelijkheid hebben, maar bijvoorbeeld ook trajectbegeleiders en werkgevers.

Nog twee zaken wil ik in mijn tussenkomst vermelden. Ten eerste: ik ben tevreden met de aanvaarding van het amendement bij artikel 17, waardoor niet alleen voor het buitengewoon secundair onderwijs maar ook voor de vierde graad van het voltijds secundair onderwijs de leeftijdsgrens van 22 jaar wordt geschrapt. Ook de Vlaamse Onderwijsraad had dat gevraagd. Zo krijgen jongeren die bijvoorbeeld na een ongeval opnieuw instappen, toch nog een kans. Zo kan ook een bijdrage worden geleverd aan het verminderen van de ongekwificeerde uitstroom.

Tot slot heb ik nog een bedenking over de implementatie van het decreet. Mensen moeten goed worden geïnformeerd over de nieuwe reglementering. Uit een rapport van de Vlaamse Infolijn blijkt dat 33 percent van de vragen over onderwijs gaat. 70 percent daarvan gaat over studietoelagen. Er leven dus nog veel vragen over de studiefinanciering. Bij de implementatie van dit nieuwe decreet moet voldoende aandacht uitgaan naar het informeren van de burgers over hun rechten.

De minister heeft tijdens de behandeling in de Commissie voor Onderwijs uitgebreid toegelicht hoe de dossierbehandelaars via vorming worden voorbereid op de

nieuwe regeling en hoe de overheid de potentiële aanvragers via verschillende communicatiekanalen zal proberen te bereiken. Er is dus een echt communicatieplan uitgewerkt. Verder wil ik nog expliciet wijzen op de informerende rol die ook middenveldorganisaties kunnen opnemen. Wij vragen dat de organisaties die deze rol willen opnemen, worden ondersteund, zodat ze deze taak goed kunnen vervullen.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ook ik juich de totstandkoming van dit ontwerp van decreet toe. Er is de wet van 19 juli 1971 waarmee de democratisering van het onderwijs een aanvang heeft genomen. Dit ontwerp van decreet is het sluitstuk van die democratisering. In die wet staat letterlijk dat de democratisering en de gelijke kansen het best kunnen worden gedetecteerd door de financiële draagkracht van de gezinnen na te gaan.

'Gezinnen' zouden we vandaag vertalen door leefbaarheid in al zijn mogelijke samenstellingen. In dit decreet wordt hieraan verder gesleuteld. En de verdienste van de decreetgever is onder meer dat alles wat met financiële tegemoetkomingen te maken heeft, ondergebracht wordt in dit ene decreet. Dat is een gigantische vooruitgang voor wat de transparantie betreft. Het scheelt dus een slok op een borrel om de regelgeving met betrekking tot de financiering eenvoudiger te maken.

Belangrijke uitgangspunten van het ontwerp van decreet zijn dat in het secundair onderwijs meer gezinnen van financiële ondersteuning kunnen genieten dankzij een studietoelage en dat de studietoelage wordt opgetrokken. In het basisonderwijs wordt bijgesprongen waar de schoolfactuur het zwaarste weegt. Bij het kleuteronderwijs is het zaak om de kleuterparticipatie drastisch te verhogen.

Het tegengaan van het spijbelen in het secundair onderwijs, in het deeltijds beroepssecundair onderwijs en zelfs in het lager onderwijs is een heel belangrijk aandachtspunt in het decreet. Het bijspringen in het DBSO daar waar de factuur het zwaarst doorweegt, staat ook in het ontwerp van decreet. En in het hoger en het universitair onderwijs staat het ontwerp garant om de financiële verworvenheden voor de studenten te bestendigen en/of om er naar te streven om de directe studiekosten te dekken.

Ik denk, samen met mevrouw Helsen, dat de Vlaamse ombudsman heel wat minder werk zal hebben omdat een groot deel van zijn dossiers inderdaad financiële onderwijsdossiers zijn. Dit ontwerp van decreet krijgt dan ook de volledige steun van de sp.a-spirit-fractie in dit parlement. (*Applaus bij sp.a-spirit*)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik voel me een beetje als een student op het einde van het academiejaar en ik denk dat ik niet de enige ben in de commissie Onderwijs. Wat wil ik zeggen? Eens 1 mei gepasseerd, weet je dat de examens er aan komen en dat je zeer hard zult moeten werken. Je hebt natuurlijk als goede student in de loop van het jaar een beetje gewerkt, maar plotse-ling doemen er een aantal deadlines op. Dan is het het moment om een tandje bij te steken.

Onze minister geeft ons het voorbeeld. 1 mei – een magische datum voor onderwijs vanwege een aantal resoluties in het Vlaams Parlement – en de minister is daar met een aantal belangrijke ontwerpen van decreet. Wij, de leden van de commissie Onderwijs weten dan dat de bloktijd er is en dat we in versnelling moeten gaan. Dit is het eerste van de vele belangrijke ontwerpen van decreet voor onderwijs die de komende weken besproken zullen worden.

Ik denk dat we nog iets gemeen hebben met studenten. Doordat we nu plots hard en snel moeten werken, zijn we er zeker van dat we wel iets over het hoofd zullen zien. Dat nemen we er dan maar bij. Bovendien willen we er ook snel vanaf zijn: ook dat hebben we gemeen met studenten. En we hebben ook iets gemeen, tenminste vanuit de oppositie, met docenten, professoren en leerkrachten: we willen het werkstuk dat afgeleverd wordt, ook beoordelen en we zijn geneigd om wat streng te zijn. De vraag is dan hoe we dit ontwerp van decreet moeten beoordelen. Ik ga u onmiddellijk mijn eindconclusie geven en dan mijn argumentatie. Het is een voldoende met deliberatie.

Dat kan de minister al geruststellen. De rest staat wel ergens vermeld, maar als je geslaagd bent, ben je geslaagd. Mijnheer de minister, we zullen het ontwerp van decreet goedkeuren.

Waarom? Het is een vooruitgang. Ik denk dat zeker de collega's van de meerderheid, deze minister en dit ontwerp van decreet al voldoende lof hebben gegeven. We hebben een aantal stappen vooruit gezet, we hebben alles wat gecoördineerd en de regelgeving op elkaar afgestemd. Wat zeer belangrijk is, is dat we voor het secundair onderwijs belangrijke stappen vooruit hebben gezet. Er is een uitbreiding van de categorieën, een verhoging van de bedragen en we hebben de uitbreiding naar het deeltijds beroepsonderwijs. Ik denk dat het zeer belangrijk is dat daar stappen vooruit worden gezet.

Bovendien is het amendement van de meerderheid over het vijfjaarlijkse onderzoek niet onbelangrijk. Er is niet automatisch een koppeling met de studietoelagen, maar ik ga ervan uit dat, als we over actuele cijfers beschikken, elke meerderheid en elk parlement zich verplicht

zullen voelen om ook de bedragen van de studietoelagen op dat moment aan te passen.

Er zijn natuurlijk ook een aantal opmerkingen te maken bij het ontwerp van decreet dat hier voorligt. Ik denk in de eerste plaats aan een aantal categorieën die er niet onder vallen. Er is al gesproken over het volwassenenonderwijs, de herintreders, degenen die kinderbijslag ontvangen en het hoger beroepsonderwijs. Ik denk dat dat duidelijk een lacune is.

We moeten natuurlijk ook het geheel zien. Ik weet dat dat voor studenten dikwijls een probleem is. Men kent dikwijls details en onderdelen, maar men heeft te weinig zicht op het geheel. We zijn natuurlijk altijd heel tevreden als degene die de cursus heeft gegeven, wel zicht heeft op het geheel, maar daarom zien wij het geheel niet altijd en soms worden 'en cours de route' nog aspecten aangepast.

Er moeten nog belangrijke aanvullingen gebeuren en het was misschien beter, maar dat is waarschijnlijk te veel gevraagd, om het geheel te kennen. Trouwens, we zijn op het einde van het schooljaar.

Een andere belangrijke opmerking gaat over de bedragen. Als we grote vooruitgang zien voor wat betreft de bedragen in het secundair onderwijs, denk ik dat we ons vragen moeten stellen over de hoogte van de bedragen van de studietoelagen voor het hoger onderwijs. We hebben nu het element van het onderwijskostenonderzoek, maar wat is de relatie met de studietoelage? Ik denk dat we in het algemeen mogen zeggen dat de bedragen voor het hoger onderwijs algemeen gezien te laag zijn. Bovendien is ook het aantal personen, procentueel, dat ervan kan genieten te laag. Als Vlaamse overheid en als Vlaams Parlement moeten we op dat punt toch nog wel stappen vooruit zetten.

Wij blijven vragen hebben bij het systeem van de schooltoelage voor het basisonderwijs. Dat is een vraag over efficiëntie en prioriteiten, die we natuurlijk binnen het geheel moeten bekijken. Wat mij betreft, gaat het niet alleen over democratisering van het onderwijs als such, het is ook een element van armoedebestrijding. Uiteraard gaan we de armoede bestrijden vanuit verschillende invalshoeken en met verschillende instrumenten. Er is het element kosteloosheid van het onderwijs, het element schooltoelage en studietoelage, het element kinderbijslag en het fiscaal ten laste nemen van kinderen in het kader van de personenbelasting. Dan moeten natuurlijk een aantal keuzes gemaakt worden. Ik denk dat we hoe dan ook altijd moeten kijken wat het meest efficiënt is.

Ik zeg heel duidelijk dat wij er de voorkeur aan gegeven zouden hebben om voor het basisonderwijs, dus de leeftijdsgroep tot 12 jaar, verdere stappen te zetten naar

kosteloos onderwijs en de kinderbijslag te verhogen. Voor het secundair onderwijs, waar de schoolkosten heel wat hoger liggen, zouden we de meer selectieve maatregel van de studietoelagen verder hebben uitgebreid.

Doordat er is gekozen voor een schooltoelage, heeft men een bepaalde keuze gemaakt, zagezegd vanuit het oogpunt van selectiviteit. 45 euro, 60 euro en 90 euro vind ik vrij kleine bedragen, ook al zijn ze welgekomen, om daarvoor een heel systeem van selectiviteit op te zetten en een hele papierwinkel op gang te brengen. Ik heb daarover ondertussen met nogal wat scholen, schooldirecties en mensen op secretariaten van basisscholen gesproken. Men zegt: wat doet de minister ons nu weer aan! Er zullen dossiers moeten opgesteld worden, er zullen aanwezigheden moeten genoteerd worden enzovoort, en dat voor 45 euro, ook al is het lovenswaardig de kleuterparticipatie en de betrokkenheid van de ouders te willen verhogen. Moet je dat doen via het instrument van 45 euro? Mijnheer de minister, ik twijfel aan de efficiëntie van die maatregel. Er is wel iets voor te zeggen, maar waar liggen de prioriteiten en wat is de efficiëntie?

Eigenlijk ga ik niet akkoord met de slotwoorden van de heer De Cock, die stelt dat dit het sluitstuk van de democratisering van het onderwijs is. Ik hoop dat we nog een aantal verdere stappen zullen zetten in de democratisering van het onderwijs. Ik zal me opstellen als degene die delibereert. Ik ben in een goede bui en zeg: dit is voldoende, we zullen dit goedkeuren. Wel hadden we bepaalde aspecten liever anders gezien. We hopen dat er nog verdere stappen gezet worden in een echte democratisering van het onderwijs en het bestrijden van de armoede. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik dank alle leden die hun steun hebben toegezegd aan het ontwerp. Voor mij is het een belangrijk ontwerp en voor vele mensen in Vlaanderen zal dit een belangrijke beslissing betekenen.

Mevrouw Michiels, ik denk dat we van mening verschillen wat betreft het legaliteitsbeginsel. We moeten vermijden dat we een toepassing van dat principe maken die ervoor zorgt dat alles wat men in onderwijs doet, door het parlement moet bevestigd of beslist worden. Dat is onwerkbaar. Daarom ga ik niet steeds in op de vragen van de Raad van State.

U vroeg waarom we de schooltoelage voor kleuters niet zouden terugvorderen. Er is een verschil tussen het Vlaams Belang en de andere politieke partijen want u wilt daar graag wat hardvochtiger in zijn dan wij. We geven al een zeer sterk signaal door te zeggen dat een schooltoelage gekoppeld is aan de aanwezigheid in de school. Dat is onuitgegeven. Ik vind dat goed en verregaand. Ik vind niet dat we nog verder moeten gaan dan

nodig is. We geven een duidelijk signaal dat als je kind niet naar school komt, je dan je studietoelage kwijtspeelt of er geen nieuwe zult krijgen.

We doen dat op een voorzichtige manier omdat we ouders eerst willen waarschuwen dat dat risico bestaat. We willen hen eerst vragen dat ze zouden helpen om het spijbelen of de afwezigheid tegen te gaan. Als we daar manifeste onwil vaststellen, dan heeft het geen zin om een studietoelage uit te betalen. We geven ouders kansen om hun verantwoordelijkheid op te nemen en we willen niet nodeloos hardvochtig zijn door van de eerste keer geld terug te vorderen van mensen die het misschien moeilijk hebben. Het is de eerste keer dat dat principe wordt ingevoerd.

Er is een administratieftechnische reden waarom we geen 45 euro gaan terugvorderen. Het is een bijzonder beperkt bedrag om een terugvorderingsprocedure voor op te starten. Er is een algemene regel, denk ik, dat bedragen lager dan 50 euro niet worden teruggevorderd. Dat geldt dus inderdaad ook voor een schooltoelage voor kleuters van 45 euro. De procedure waarin we in de praktijk voorzien, is echter duidelijk genoeg voor de ouders. Als een kleuter afwezig blijft op school, en dus wordt vastgesteld dat die niet voldoet aan de voorwaarde volgens welke ouders recht hebben op een dergelijke schooltoelage, zal het daaropvolgende jaar die schooltoelage pas daadwerkelijk worden betaald indien blijkt dat die kleuter ondertussen wel voldoende aanwezig is. We vermijden zo eigenlijk de problematiek van de terugvordering, die, geef toe, voor een bedrag van 45 euro administratief bijzonder duur is. Dat speelt dus ook nog een rol, naast het feit dat we wat van mening verschillen over de vraag hoe hardvochtig een overheid moet zijn.

Wat het overleg met de Franstaligen betreft, zal ik bij nader inzien niet ingaan op deze opmerking van de Vlor. Het verbaast me ook een beetje dat u dat stelt, mevrouw Michiels. We geven inderdaad een voordeel aan ouders die een kind naar een Nederlandstalige school sturen, vanzelfsprekend in Vlaanderen, maar ook in Brussel. Ouders die hun kind naar een Franstalige school sturen, zullen dat voordeel niet hebben. De Vlaamse overheid is voldoende bij kas om dat te doen, en we doen dat ook graag voor de ouders die hun kinderen naar onze scholen sturen. Ik vind dus niet dat we daarover moeten beginnen te overleggen met de Franstaligen, omdat zij dat eventueel niet kunnen betalen. Dat is hun probleem. Wij moeten proberen een zo goed mogelijk beleid te voeren voor onze kinderen en alle kinderen die naar onze scholen komen. Ik ga daarover dus niet overleggen.

Mevrouw Helsen, u hebt iets fundamenteels aangekaart, dat op wat langere termijn inderdaad een zorg moet worden van dit parlement. Dan gaat het over het volwassenenonderwijs. Als ik het hoger beroeps-

onderwijs in Vlaanderen wil uitbouwen als een tussenstap tussen het secundair onderwijs en professionele bachelors, studies waarvoor men toch ook eventueel 2 jaar tijd nodig heeft, moeten we dan ook niet voor de dag komen met een stelsel van studietoelagen? Ik stel me ook die vraag. Vandaag zijn we daar nog niet aan toe. We hebben er ook niet de budgettaire middelen voor. Als het gaat over wat ik wil beschrijven als hoger beroepsonderwijs, zal die kwestie echter wel aan de orde komen. Het gaat immers over voltijdse studies, die een jaar of twee in beslag nemen. We zijn daar vandaag echter nog niet aan toe, ook omdat we om te beginnen dat hoger onderwijs nog wel beter moeten omschrijven.

U hebt gezegd, en ik wil dat onderstrepen, dat kostenbeheersing veronderstelt dat we voldoende werkingsmiddelen geven aan de basisscholen. Ik ben een beetje verbaasd over het debat dat woedt in de kranten tussen voor- en tegenstanders van sneeuwklassen. Dat is een interessant debat, maar eigenlijk zeggen we daar niets over. We bieden de komende jaren voor een kind dat 8 jaar naar school gaat, voor die hele periode van 8 jaar gemiddeld 1400 euro extra werkingsmiddelen aan. De vraag of die sneeuwklassen moeten verdwijnen, is daarmee beantwoord. Natuurlijk moeten die niet verdwijnen. Er komt een pak geld bij. Alleen vinden we dat men de rekening voor de ouders moet beperken. Het is echter essentieel dat het ene aan het andere wordt gekoppeld. We gaan niet het principe van die maximumfactuur invoeren als er geen nieuw decreet is met betrekking tot de financiering van het basisonderwijs. Dat is heel duidelijk.

Ik denk dat mijn departement in staat is om, onder meer met gemeentebesturen en scholen, te zorgen voor een goede informatiecampagne. Ik vertrouw daarop. Ik heb dat ook aan hen gevraagd. Dat is natuurlijk essentieel als we willen dat alle ouders met een bescheiden inkomen de weg vinden naar dit nieuwe systeem van studietoelagen.

Ik kom tot de iets fundamentele opmerkingen van de heer Tavernier. Mijnheer Tavernier, in de hele argumentatie waarom ik die toelage ook voor kleuters en het lager onderwijs wil, moet u mee in overweging nemen dat ik op zoek ben naar een statistische indicator voor kansarmoede, op basis waarvan ik het leerplichtonderwijs wil financieren. Ik vind dat scholen met meer kansarme leerlingen recht hebben op meer werkingsmiddelen en een betere omkadering. Ik wil dat nu robuust verankeren in het hele financieringssysteem. Ik ben dus op zoek naar die indicator, en ik denk dat een bescheiden inkomen hebben daar een onderdeel van is.

We beschikken niet over een dergelijke indicator. Als ik een schooltoelagesysteem invoer waarmee we het kwart van de ouders met het meest bescheiden inkomen identificeren, hebben we onze indicator. Als ik de schooltoelage invoer vanaf de kleuterklas, heb ik de indicator vanaf de kleuterklas. Dat is een belangrijke plus in dit verhaal.

In het meer algemene politieke debat, hoort u mij niet zeggen dat het altijd 45 euro moet blijven. Dat mag meer worden. Er zijn partijen die pleiten voor het splitsen van de kinderbijslag, maar dat is eigenlijk niet nodig. Wij kunnen voor de gezinnen die het nodig hebben, financiële maatregelen treffen. Ik nodig opvolgers van mij uit om die 45 euro te verhogen en misschien aan meer gezinnen te geven. Daarvoor is geen staatshervorming nodig.

Dit is het fundament van een nieuw systeem van ondersteuning van gezinnen, in dit geval gezinnen met schoolgaande kinderen. Je voert een Vlaams gezinsdossier in dat opent wanneer het kind naar de kleuterklas gaat en sluit wanneer de zoon of dochter stopt met studeren. Van mij mogen die bedragen later verhogen. Het is het begin van iets fundamenteel nieuws: een nieuw hoofdstuk in onze sociale politiek, waaraan ik veel belang hecht.

De heer Jef Tavernier: Ik aanvaard uw bemerkingen, mijnheer de minister, en ik blijf bij mijn bemerkingen. Ik wijs op een bijkomend aandachtspunt. Als u het zo stelt, betekent het dat u een groot vertrouwen hebt in de inkomensgrenzen, de fiscale aangifte en onze fiscale controle als indicator van welvaart. Ik weet dat dit een oud zeer is. We hebben correcties doorgevoerd, maar die blijven relatief. We moeten ervoor opletten om dit als enige of als voornaamste indicator te gebruiken.

Minister Frank Vandenbroucke: Dat is juist, maar het geldt voor elke vorm van selectief beleid. Als er problemen zijn met de belastingsinning of de vaststelling van de inkomens via het ministerie van Financiën, is er een groot probleem voor allerlei soorten van toelagen. Daarin hebt u gelijk, maar we moeten er van uitgaan dat de minister van Financiën zijn werk goed moet doen. Er valt ongetwijfeld aan te verbeteren, maar we moeten er toch van uitgaan.

Zit het studie- en schooltoelagesysteem principieel goed in elkaar? Ik verwijs naar wat Ides Nicaise, een van de grote autoriteiten in Vlaanderen op dit punt, daarover zegt. Hij zegt vrij uitdrukkelijk dat de selectiviteit van het bestaande systeem correct is. Je bereikt de qua koopkracht en vermogen zwakste groep van de samenleving. Ik denk dat we daarop moeten doorgaan.

Wat u zegt over de grote papierwinkel voor de scholen, wil ik bestrijden. Dat is niet zo. Het is misschien ook een punt van discussie. Ik vind dat scholen zich moeten afvragen of de kleuters er zijn, wat ze ook wel doen, maar ook registreren welke kleuters vaak afwezig zijn. Ik wil inzetten op kleuteronderwijs. Maar ik zeg 'onderwijs'. De tijd van de bewaarschool is voorbij. Een kleuterklas is geen opvang. We zijn bezig met het socialiseren van kinderen, het aanleren van het begin van goed Nederlands en het leggen van contacten. Onze kleuterleidsters kunnen dat, ze zijn ervoor geschoold.

Aan een school zeggen dat ze moeten bijhouden wie aan- en wie afwezig is, lijkt me niet te veel gevraagd. Maar dat is nog een ander debat.

Ik ben u dankbaar voor uw steun en heb alle begrip voor het feit dat u zegt dat dit nog maar een begin is. Dit is een fundament van iets wat ik in het Vlaamse sociale en onderwijsbeleid in de toekomst graag verder uitgebouwd zou zien.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mijnheer de minister, u geeft aan dat ik vraag om voldoende werkingsmiddelen ter beschikking te stellen van de scholen en u verwijst naar een debat in de kranten over het al dan niet inrichten van sneeuwklassen.

Ik wil heel duidelijk stellen dat mijn tussenkomsten over de werkingsmiddelen niet het al dan niet inrichten van sneeuwklassen betroffen en evenmin beperkt bleven tot het basisonderwijs. Ik vind het belangrijk dat er voldoende werkingsmiddelen ter beschikking gesteld worden van zowel het basisonderwijs als van het secundair onderwijs.

Inzake de informatieverstrekking bij de implementatie van dit decreet heb ik gevraagd om ook rekening te houden met de rol die de middenveldorganisaties kunnen spelen. U antwoordde dat gemeentebesturen een rol kunnen spelen en dat u daar aandacht voor zal hebben. Gemeentebesturen behoren tot de overheid. Ik had het over middenveldorganisaties, zoals de Gezinsbond die in het verleden de taak op zich heeft genomen, en de KWB. Ook die organisaties moeten de kans krijgen om een rol te spelen bij de nieuwe reglementering en ze moeten daartoe de nodige ondersteuning krijgen van de administratie.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Helsen, ik had absoluut niet de bedoeling om u te viseren toen ik het had over de sneeuwklassen. We zijn het met elkaar eens over hoe de vork aan de steel zit, maar hier buiten wordt een beetje een eigenaardig debat gevoerd. Wij zeggen allebei dat er eerst meer middelen voor de scholen moeten zijn en daarna ook een kostenbeheersing. Er komt dus alleen maar een kostenbeheersing als er meer middelen zijn. En er zullen voldoende bijkomende middelen zijn. Hier buiten wordt een debat gevoerd waarbij de bijkomende middelen worden vergeten.

Ik ben het ook eens met uw tweede punt.

Ik was nog iets vergeten. U vroeg ook hoe het zit met de inwerkingtreding van de voltijdse leerplicht tussen 16 en 18 jaar. Als Onderwijsdecreet XVII hier wordt aanvaard, dan hebben we een principebeslissing die moet worden uitgevoerd door de Vlaamse Regering. Ik zal voorstellen dat we de voltijdse leerplicht tot 18 jaar laten ingaan per 1 september 2008. Het is ook per 1 september 2008 dat het stelsel van de studietoelagen wordt uitgebreid naar

het deeltijds beroepssecundair onderwijs, de deeltijdse vorming enzovoort. Het is gekoppeld aan de effectieve aanwezigheid zowel op de schoolbanken als op de werkplaats.

Mevrouw An Michiels: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil nog even terugkomen op het 'nodeloos hardvochtig' dat u ons noemt. Als de ouders correct zijn, moet er niet hardvochtig opgetreden worden, want dan moet de toelage niet teruggevorderd worden. Ik blijf erbij dat we het signaal voor meer kleuterparticipatie dat u wilt geven, steunen, maar dat een signaal maar ten volle zijn signaalfunctie kan vervullen als het uit twee polen bestaat: beloning en bestraffing. Ik ben het wel met u eens dat de terugvordering van het bedrag, 45 euro, economisch weinig rendabel zal zijn, maar zo komen we terug bij de opmerking die al werd gemaakt over de impact van dit systeem. Tot nu toe bestaan nog geen harde cijfers over.

U zegt dat u geen overleg zult plegen met de Franstaligen en dat u het eigenaardig vindt dat de vraag van ons komt. De vraag werd ingegeven door een bezorgdheid voor de situatie in het Nederlandstalig Brussels onderwijs. Wij vrezen dat met dit systeem de instroom van anderstaligen in het Nederlandstalig Brussels onderwijs nog kan vergroten, met alle gevolgen van dien voor de eigen Vlaamse kinderen die er nog naar school gaan. Ik herhaal het dat ik het ten zeerste op prijs zou stellen als u daaraan aandacht wilt besteden en u de nodige maatregelen zou nemen om de Vlaamse kinderen de voorrang in hun eigen onderwijs te garanderen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 1171/5*).

– *De artikelen 1 tot en met 77 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 9 februari 2007 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 13 december 2002 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de uitvoering en financiering van bodemsanering van tankstations – 1175 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Matthijs, verslaggever, heeft het woord.

De heer Erik Matthijs: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het Vlaams Parlement keurde op 18 juli 2003 het samenwerkingsakkoord betreffende de uitvoering en de financiering van de bodemsanering van tankstations, afgesloten op 13 december 2002 tussen de federale staat en de drie gewesten, goed. Op 3 maart 2004 werd de vzw BOFAS – het bodemsaneringsfonds voor tankstations – erkend. Die vzw moet in geval van sluiting van een tankstation de bodemsanering uitvoeren, of in geval van voortzetting van een tankstation, de bodemsanering controleren en gedeeltelijk terugbetalen.

Twee overgangsmaatregelen werden bepaald. Bij sluiting in combinatie met reeds uitgevoerde of opgestarte sanering worden de saneringskosten terugbetaald. In geval van voortzetting van een tankstation in combinatie met reeds uitgevoerde of opgestarte sanering, worden de bodemsaneringskosten gedeeltelijk terugbetaald.

Ondanks de ruime termijnen voor aanmelding, dienden potentiële investeringsdossiers geen tijdige of volledige aanvraag in bij BOFAS.

Door de voorliggende wijziging van het samenwerkingsakkoord werd een nieuwe aanmeldtermijn ingevoerd. Ook werd het aantal gegadigden verruimd. In de eerste plaats konden enkel tankstations die minstens tot 31 december 1992 werden geëxploiteerd een aanvraag indienen. Die datum is nu geschrapt: elk voormalig tankstation kan een aanvraag indienen. De garantie om bij volledige sluiting van het tankstation gedurende minstens 15 jaar geen nieuw tankstation uit te baten, wordt niet meer gegeven in de vorm van een hypotheek, maar in het weigeren van een milieuvergunning voor dat terrein bij een nieuwe aanvraag tot exploitatie van een tankstation. Dit moet nog een vertaling krijgen in de Vlarem-wetgeving.

De wijziging van de overeenkomst werd ondertekend op 9 februari van dit jaar. Daarna werd die goedgekeurd in de Senaat op 19 april en vervolgens in de Kamer op 25 april. De commissie voor Leefmilieu van het Waals Par-

lement keurde de overeenkomst goed op 30 april, en de plenaire vergadering op 16 mei. Het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest behandelt het ontwerp van ordonnantie in juni. Het ontwerp van decreet werd in de commissie van het Vlaams Parlement aangenomen met 9 stemmen voor bij 1 onthouding. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de samenwerkingsovereenkomst voor de uitvoering en financiering van de bodemsanering van tankstations is een succesverhaal. Niet minder dan 1741 aanmeldingen voor financiële tussenkomst tonen aan dat het bestaande samenwerkingsakkoord noodzakelijk is. Dit werd meermaals door verschillende commissieleden aangekaart.

Ik wil benadrukken dat het Vlaams Belang zich in 2002 heeft onthouden bij dit samenwerkingsakkoord, omwille van onze bezorgdheid over hoe we dit akkoord zouden financieren. Het fonds beschikt momenteel over voldoende financiële middelen zodat de uitbreiding van het samenwerkingsakkoord ook voor ons verantwoord is. Hierdoor zullen in de toekomst 300 bijkomende dossiers voor financiële tussenkomst kunnen worden goedgekeurd. Dat leidt ertoe dat we inzake bodemverontreiniging in Vlaanderen een hele stap vooruit hebben gezet.

Mijnheer de minister, hoewel dit samenwerkingsakkoord succesvol is, geraakt niet elk probleem opgelost door een vorm van samenwerkingsakkoord. Het probleem van de bodemverontreiniging veroorzaakt door stookolietanks van particulieren vindt geen oplossing in de vorm van een samenwerkingsakkoord. Blijkbaar zitten de gewesten inzake de aanpak van milieuproblemen niet altijd op dezelfde golflengte.

Gelet op het welslagen van het project, krijgt de aanpak van bodemverontreiniging door tankstations onze goedkeuring. We dringen er wel op aan om naar andere oplossingen te zoeken indien een samenwerkingsakkoord niet blijkt te werken. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil de verslaggever danken voor zijn accurate.

Mevrouw Van den Eynde, wij hebben het probleem van het samenwerkingsakkoord inzake de stookolietaks voor particulieren al een paar keer aangekaart in de commissie. We moeten daar vooruitgang boeken en een akkoord bereiken, zoniet moeten we nagaan of er

een plan B opgezet kan worden. We hebben ook gezegd dat we dat alleen in Vlaanderen organiseren. Ik heb in de commissie meermaals gezegd dat ik alles zal doen om ook daar zo snel mogelijk tot een akkoord te komen. Als alle middelen uitgeput zouden zijn en er is geen enkel uitzicht op een akkoord op het federale niveau, zullen we op het Vlaamse niveau de nodige maatregelen nemen om dit probleem ook voor de particulieren op te lossen.

Ik wil alle commissieleden bedanken voor hun positieve inbreng bij deze kwestie.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2006-07, nr. 1175/1).

- *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen om straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Hilde Eeckhout en de heren Koen Van den Heuvel, Ludo Sannen, Jan Peumans, Sven Gatz en Bart Caron betreffende de informatieverstrekking over en de controle op de alternatieve financieringen – 1143 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Van Rompuy, verslaggever, heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw de voorzitter, collega's, de commissie voor Financiën en Begroting besteedt zeer veel aandacht aan de controle door het parlement van alternatieve financiering en PPS-constructies.

We hebben de afgelopen weken de discussie over de BAM gehad. We hebben ook het SERV-rapport over alternatieve financiering gehad, waaruit blijkt dat in de periodes 2005-2009 en 2010-2015 ongeveer een derde

van alle investeringsprogramma's gefinancierd zullen worden via deze bijzondere constructies.

We hebben in de commissie eerst een hoorzitting gehad met de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen. Nadien hadden we het voorstel van resolutie van mevrouw Eeckhout en de heren Van den Heuvel, Sannen, Peumans, Gatz en Caron. Dat voorstel ligt vandaag voor. Het is heel belangrijk.

In het verslag is een brief opgenomen waar ik even de nadruk op wil leggen. In die brief, die mevrouw Vanderpoorten, de voorzitter van het Vlaams Parlement, en mevrouw Eeckhout, als voorzitter van de subcommissie voor Financiën en Begroting, geschreven hebben aan de eerste voorzitter van het Rekenhof, wordt heel duidelijk gevraagd dat het Rekenhof nauwer betrokken zou worden bij de alternatieve financiering.

Momenteel gaat het om een controle ex post. In de commissie is door verschillende sprekers, onder wie de heer Peumans, specialist van de BAM, benadrukt dat er een proactief beleid moet worden gevoerd. De heer Peumans sprak over "een offensief en dus proactief beleid om de controle op voorhand te kunnen uitvoeren". In de brief, die de voorzitter van de commissie heeft laten opnemen in het rapport, wordt gezegd dat voor half juni een nota van het Rekenhof verwacht wordt over de informatieverstrekking aan het Vlaams Parlement, om de controle op de alternatieve financiering en de verschillende elementen ervan – rekeningboek, afzonderlijke rapporten, activiteitenverslag, begrotingsrapporten – te verbeteren, om op die manier het parlement beter voor te lichten op het vlak van de procedure, de communicatie en de inhoud.

Ook moet er een controle zijn op de bijzondere aspecten van risico en risicobeheersing van de projecten, de budgettaire aspecten, de kostprijsevolutie en de financiering. Ook is er in het verslag heel duidelijk naar voren gebracht dat het parlement toch wel zorgen heeft over de vele manieren waarop op dit ogenblik gebruik wordt gemaakt van alternatieve financiering. Ik denk dat er verschillende soorten van constructies zijn. Of het nu gaat over openbare werken, over welzijn, over scholenbouw, over culturele infrastructuur of over De Lijn, telkens heeft men eigenstandige constructies, waarvan het parlement vraagt om daar echt meer inzicht in te krijgen. Het gaat tenslotte tijdens deze legislatuur al over 5 miljard euro, die op deze manier wordt gefinancierd. Zowel het verslag in verband met de hoorzitting als dat in verband met de resolutie drukt zijn bezorgdheid uit, vraagt aan het Rekenhof om ons te adviseren en vraagt eveneens dat de Regering toch veel beter zou aangeven hoe de controle daarop kan worden uitgeoefend. Het is een bezorgdheid van het Parlement dat dit meer en meer een ontwikkeling kent buiten de normale begroting. Het is een nieuwe vorm

van financiering. Het is geen nieuwe vorm van schuldpbouw, dat zou een verkeerde uitdrukking zijn. In elk geval bestaat de bezorgdheid van het Parlement, en deze resolutie is op dat vlak heel belangrijk.

De voorzitter: Mevrouw Eeckhout heeft het woord.

Mevrouw Hilde Eeckhout: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil eerst en vooral de verslaggever bedanken, die al vrij uitvoerig heeft uitgelegd waar de resolutie eigenlijk om draait. We vragen dus inderdaad aan de regering om op regelmatige basis, op semestriële basis, een uitvoerige toelichting te krijgen over alle projecten die de regering via alternatieve financiering wenst uit te voeren. De aanleiding was, zoals gezegd, het SERV-rapport, waarin we een zeer mooie oplijsting hebben gekregen van de verschillende programma's die op dit ogenblik lopen. Daardoor hebben we gezien dat er echt wel nood is aan meer controle. In de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting zijn we daar al meermaals op teruggekomen en minister-president Letermé heeft dan ook gezegd dat we onze parlementaire rechten moesten gebruiken om de regering bijna te dwingen tot meer informatieverstrekking. Vandaar dus de resolutie, die we best zien als een eerste stap.

Zoals gezegd hebben we dus contacten met het Rekenhof. Er is al een bespreking geweest met het Rekenhof in de subcommissie op 15 maart. Ik kan misschien nog meegeven wat zopas is geregeld met de secretaris: op 21 juni komt het Rekenhof een toelichting geven bij zijn visie over hoe meer en betere controle mogelijk wordt en over hoe we voldoende informatie kunnen bekomen om die controle adequaat te kunnen uitvoeren. Belangrijk is heel zeker ook dat die controle niet alleen na de feiten maar evenzeer vooraf en tijdens moet gebeuren. Daarom vragen we dus om die controle zesmaandelijks in de commissie te bespreken. Zoals gezegd is het een eerste stap. We zullen zeker verder gaan, want we geloven erin dat de investeringsregering de PPS-constructie moet aanwenden om haar investeringen te kunnen realiseren, maar we willen dan ook dat de parlementaire controle op die constructies heel duidelijk kan blijven.

De voorzitter: De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse: Mevrouw de voorzitter, collega's, we zullen deze resolutie natuurlijk steunen, want eigenlijk is het de uitdrukking van een bekommernis die volgens mij bestaat in hoofdte van elk parlementslid hier aanwezig, namelijk de volgende: wat gaan we doen met dat nieuw – of toch relatief nieuw – creatuur, dat toch bijzonder veel werd gebruikt tijdens deze legislatuur: de PPS-formule?

De vraag is ook welke impact die in de toekomst zal hebben op, voornamelijk, de financiële toestand van Vlaanderen.

De vraag is correct. We vragen dat we regelmatig worden ingelicht, bij het begin, tijdens en zelfs na de werken en dat we een verslag krijgen.

Het is ietwat voorbarig dat dit voorstel nu voorligt. Het zou niet slecht geweest zijn de voorstellen van het Rekenhof af te wachten. Blijkbaar worden die nu voorgelegd op 21 juni in de subcommissie. Als men het voorstel nog vollediger had willen maken, dan had men beter nog even gewacht.

Maar goed, de indieners hebben de keuze gemaakt om de tekst nu voor te leggen. We zullen het voorstel steunen. We hopen natuurlijk dat de zaken die we met het Rekenhof zullen bespreken, zullen leiden tot een inhoudelijke aanvulling.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mevrouw de voorzitter, onze fractie staat voor de volle 100 procent achter dit voorstel.

Het is niet slecht eerst even het breder kader te schetsen. Deze regering heeft de ambitie een echte investeringsregering te zijn. Het is absoluut nodig om op tal van domeinen, zoals zorg, onderwijs, mobiliteit, infrastructuur, een tandje bij te steken. Dat moet ESR-neutraal gebeuren. Vlaanderen mag daarvoor geen schulden aangaan. Daarom moet op zoek worden gegaan naar nieuwe constructies, naar een alternatieve financiering.

We staan dus achter het voorstel. We koppelen er wel een aantal voorwaarden aan vast. Qua budget moet het beheersbaar blijven en kostenefficiënt zijn. Dat laatste woord heb ik hier nog niet horen vallen. Zoals de verslaggever duidelijk heeft aangegeven, moet het parlement voldoende kunnen controleren.

Met de beheersbaarheid bedoel ik dat de beschikbaarheidsvergoedingen duidelijk gemachtigd moeten zijn in de begrotingen, dat ze het investeringsvolume moeten determineren en niet omgekeerd. Het mag niet zijn dat eerst een akkoord wordt afgesloten over het investeringsvolume en dan over de beschikbaarheidsvergoeding, waaruit de budgettaire consequenties volgen. Neen, het moet omgekeerd verlopen.

Op de kostenefficiëntie ben ik daarnet al ingegaan. Ten slotte moet er voldoende parlementaire controle mogelijk zijn.

Mevrouw Eeckhout heeft een korte samenvatting gegeven van de elementen die in het voorstel staan. Met de hulp van het Rekenhof zal het parlement de contro-

letaak ten aanzien van de Vlaamse Regering zeker ter harte kunnen nemen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, de alternatieve financiering is natuurlijk zeer complex. U hebt allemaal kennis kunnen nemen van het interessante SERV-rapport, dat duidelijk maakt dat de alternatieve financiering in Vlaanderen veel ruimer is dan de huidige PPS-constructies die door deze meerderheid worden opgezet.

De laatste tijd is het debat over de PPS-constructies ontstaan omdat ze ons een onbehaaglijk gevoel geven over transparantie, over doorzichtigheid, over controle vanuit het Vlaams Parlement. Het is logisch dat een Vlaamse Regering die een investeringsregering wil zijn, naar een nieuwe constructie grijpt om te kunnen investeren. De heer Van den Heuvel heeft daar daarnet ook al naar verwezen. Gelet op de huidige afspraken binnen de federale context kan Vlaanderen nu eenmaal niet zelf bijkomende leningen aangaan.

Als men wil investeren in cultuur, in huisvesting, in wegeninfrastructuur, in welzijn en onderwijs moet men creatief zijn en specifieke investeringsconstructies uittekenen.

Maar al deze constructies, collega's, zijn nogal verscheiden en divers. Dit zal de controle bemoeilijken. Het Rekenhof heeft er ons, naar aanleiding van de huidige bespreking in de commissie, op gewezen dat het wenselijk zou zijn dat de Vlaamse Regering in de toekomst samen met de meerjarenbegroting een monitoring zou doen van de betaalverplichtingen die zij zichzelf met deze PPS-constructies heeft opgelegd. Dit kan een stap vooruit zijn. Wij vragen in onze resolutie vooral die monitoring, zodat wij daar als parlement een controle over hebben en een debat over kunnen voeren.

Deze constructies zijn niet ideaal. Ik hoop dan ook dat de volgende staatshervorming voor Vlaanderen de mogelijkheid creëert om meer financiële verantwoordelijkheid op te nemen. Dan moeten wij minder gebruik maken van dergelijke PPS-constructies die nu bijna voor alle beleidsdomeinen ontstaan maar waar de controle niet altijd even gegarandeerd is. Wij vrezen dat de controle niet altijd even transparant kan plaatsvinden.

Vandaag lezen we in de krant dat Vlaanderen in 2008 schuldenvrij zal zijn. Dat is uiteraard een relatief gegeven. Het is goed dat wij versneld onze schuld afbouwen. Maar met deze nieuwe constructies bouwen wij eigenlijk een nieuwe schuld op. Wij leggen onszelf bepaalde betaalverplichtingen op, impliciet creëren wij een nieuwe schuld. Daar heb ik geen probleem mee omdat we nu eenmaal als regering moeten investeren in wat voor Vlaanderen noodzakelijk is. Zeker in deze hoogconjunc-

tuur. Ik wil enkel een kanttekening maken bij de hoeraberichtgeving dat wij schuldenvrij worden, terwijl we tezelfdertijd in een andere beweging nieuwe schulden opbouwen.

Mevrouw de voorzitter, dit voorstel van resolutie probeert het parlement toch de mogelijkheid te geven om de nieuwe constructies die de Vlaamse Regering heeft opgezet te controleren, maar ik hoop, als ik zie wat de afgelopen drie jaar aan nieuwe constructies is ontstaan, dat er geen wildgroei ontstaat. Als wij met hetzelfde ritme blijven doorgaan, vrees ik dat wij door het bos de bomen niet meer zullen zien. Ik hoop dat de staatshervorming, als deze er komt tenminste, nieuwe bijkomende financieringsverantwoordelijkheid aan Vlaanderen zal geven, zodanig dat we op een orthodoxere manier kunnen lenen en investeren. Dat zal de controle vanuit het parlement alleen maar ten goede komen. Ik dank u.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het is goed dat deze resolutie door het parlement blijkbaar – zoals dat dan heet – kamerbreed zal worden goedgekeurd. Ik wil daaraan toch enkele bedenkingen koppelen.

Eerst en vooral hoop ik dat wij op korte termijn van deze regering een eerste rapportage krijgen. Het is nu bijna juni en het parlementaire reces komt eraan. Ik hoop dat de regering op korte termijn een eerste rapportage zal laten maken. Ik heb begrepen dat zij daarvoor het Kenniscentrum PPS zal inschakelen.

Vandaag staat in de krant De Tijd een interview met een van onze leden, de heer Vermeiren, die ook voorzitter is van de Gemeentelijke Holding. Ik lees daar dat de Gemeentelijke Holding via een privémaatschappij meedoet aan de investeringen die zullen gebeuren in de scholeninfrastructuur. Ik wil daarmee aangeven dat men overal separaat allerlei informatie vindt over alternatieve financiering en PPS, en dat het goed zou zijn dat er in eerste instantie een duidelijk overzicht komt van alle informatie over alle mogelijke alternatieve financieringen, onder meer pps, die voor allerlei projecten worden gebruikt. Daar gaat het voorstel van resolutie heel duidelijk op in.

Ten tweede: als wij goede informatieverstrekking hebben, kunnen wij ook een goede controle uitvoeren. De heer Van Rompuy heeft daarop gewezen. Dit beantwoordt ook aan wat de heer De Reuse zei: dat wij het Rekenhof een andere rol willen toebedelen dan de rol die het nu vervult bij de voortgangsrapportage van de BAM.

Daarbij maakt het Rekenhof altijd achteraf opmerkingen en aanbevelingen. In juni, zo heb ik van mevrouw

Eeckhout begrepen, zal het Rekenhof dit hier komen toelichten. Wij zouden liever zien dat het Rekenhof de regering vooraf aanbevelingen zou geven. Ik heb dat toch zo begrepen in de discussie, en meerdere collega's waren het erover eens.

Ik hoop dat er duidelijk één coördinerende minister zal optreden. Er is trouwens maar één vertegenwoordigende minister aanwezig. We hebben de ervaring al met de BAM. Minister Peeters is altijd trouw aanwezig en antwoordt altijd duidelijk namens de Vlaamse Regering. Ik hoop dat we een minister krijgen, misschien wel de minister-president die het indertijd zelf heeft aangeboden, die als coördinerend minister zal optreden en het parlement de nodige voortgangsreportage geven.

Ik hoop dat wij een toetsing kunnen uitvoeren. Er staat immers duidelijk in de overwegingen dat het huidige investeringsritme moet worden gehandhaafd, wat we op dit moment in de reguliere begroting kunnen terugvinden. Ik hoop dat de Vlaamse Regering haar verplichtingen zal nakomen en het moment niet zal aangrijpen om bedragen uit de reguliere begroting te verwijderen en ze onder te brengen in wat de alternatieve financiering heet.

Met dit voorstel van resolutie wordt een belangrijke stap gezet naar meer transparantie inzake alternatieve financiering van deze investeringsregering.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

ONTWERP VAN DECREET houdende de eindregeling van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap en van instellingen van openbaar nut voor het begrotingsjaar 2002

– 23 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
81 leden hebben ja geantwoord;
27 leden hebben zich onthouden.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
85 leden hebben ja geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de Federale Democratische Republiek Ethiopië inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 26 oktober 2006 – 1138 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
108 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van het Koninkrijk Bahrein inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Manama op 11 juli 2006

– 1139 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie en de regering van de republiek Mozambique inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 18 juli 2006 – 1140 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met de overeenkomst tussen de Belgisch-Luxemburgse Economische Unie, enerzijds, en de republiek Botswana, anderzijds, inzake de wederzijdse bevordering en bescherming van investeringen, ondertekend te Brussel op 7 juni 2006 – 1141 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ont-

werp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de studie-financiering van de Vlaamse Gemeenschap – 1171 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 5

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
86 leden hebben ja geantwoord;
28 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 9 februari 2007 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 13 december 2002 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest betreffende de uitvoering en financiering van bodemsanering van tankstations – 1175 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
109 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van mevrouw Hilde Eeckhout en de heren Koen Van den Heuvel, Ludo Sannen, Jan Peumans, Sven Gatz en Bart Caron betreffende de informatieverstrekking over en de controle op de alternatieve financieringen – 1143 (2006-2007) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 8

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
110 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

115 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
115 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 15 mei 2007 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de dagvaarding van de minister door het centrum voor integrale gezinszorg De Stobbe wegens het tekort aan opvangplaatsen voor jonge kinderen in moeilijkheden

– 1227 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Mevrouw Dillen heeft het woord.

Mevrouw Marijke Dillen: Mevrouw de voorzitter, collega's, het probleem van de ellenlange wachtlijsten in de bijzondere jeugdzorg blijft aanslepen. Ondanks het feit dat de partij van de bevoegde Vlaamse minister voor de jongste Vlaamse verkiezingen beloofde om onmiddellijk werk te maken van het wegwerken van alle wachtlijsten en de vorige, paars-groene Vlaamse Rege-

ring de regering van de wachtlijsten noemde, is minister Vervotte na drie jaar niet in geslaagd de wachtlijsten weg te werken. Vandaag is ze blijkbaar te velde campagne aan 't voeren en moeten we van haar niet te veel verwachten. (*Rumoer op de banken van CD&V*)

Die wachtlijsten zijn niet weggewerkt: noch in de gehandicaptensector, noch in de kinderopvang, noch in de bejaardenopvang en evenmin in de bijzondere jeugdzorg. Vandaag weigert de Vlaamse Regering om acute noden onmiddellijk te lengen. Het is onaanvaardbaar dat jongeren in gevaar, met een urgentiegraad-1-hoogdringendheid, ondanks tussenkomsten van de jeugdrechtbank en unanieme adviezen van alle experts meer dan een jaar moeten wachten om in een gespecialiseerde instelling te kunnen worden opgenomen. Vandaag wordt die dramatische toestand heel zichtbaar dankzij het symbooldossier waarbij het centrum De Stobbe de minister heeft gedagvaard wegens een tekort aan opslagplaatsen voor jonge kinderen die het slachtoffer zijn van zwaar familiaal geweld.

Ik begrijp volledig de beweegredenen van de mensen die deze procedure volgen. Het is een echte kreet om hulp van mensen die al jaren aan de alarmbel trekken. Van kinderen die het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, weten we dat ze in gevaar zijn en dat ze worden geschaad. Een snelle, kwalitatief goede inschatting, de juiste interventie, een evidence-based behandeling en een effectmeting zijn dan ook echte voorwaarden om van een kwaliteitsvolle interventie te kunnen spreken. Vandaag is dat geen vanzelfsprekendheid, integendeel.

Terecht komen de mensen op het terrein, voor wie ik bijzonder veel respect heb en die ik bewonder voor hun dagdagelijkse inzet, hiertegen in verzet. Deze dagvaarding is daarvan de uiting. Deze dagvaarding is helemaal niet een brug te ver. Reeds meer dan tien jaar geleden hoorden we de eerste noodkreet, toen hier het dossier 'een Titanic vol kinderen' is voorgesteld. Met de stap naar de rechter, zo motiveert De Stobbe terecht, "stappen we uit de uitgestrekte oceaan van het medeplichtig stilzwijgen. Je kunt als vzw niet tien jaar publiekelijk aanklagen dat je onverantwoord bezig bent, hopen dat het beleid het nodige zal doen en vervolgens braaf blijven meedraaien als blijkt dat het beleid niet het nodige doet."

Deze dagvaarding brengt op een dringende en duidelijke wijze onder de aandacht dat het beleid faalt in het bieden van een oplossing voor een probleem dat reeds tien jaar systematisch en onderbouwd en op een genuanceerde wijze wordt gesignaleerd. Het gaat om het systematisch weigeren van het beleid om de acute noden aan te pakken en om het ontkennen van de urgentie van de problematiek van duizenden concrete kinderen en van de nefaste effecten daarvan op het

kind zelf en op de ruimere samenleving. De Stobbe stelt dan ook terecht vast dat de schade van het sluipend gif van chronisch geweld in de meest intieme relaties van mensen en in de eerste levensjaren door dit beleid niet zo ernstig wordt genomen als dioxinegif of het vogelgriepvirus.

Tot op vandaag moeten we vaststellen dat de regeringen het crisisvolle van de huidige toestand niet willen erkennen. Met als gevolg dat langetermijnplannen en mondjesmaatoplossingen naar voren worden geschoven onder het alibi 'maar we doen toch ons best'. Maar kinderen betalen deze beleidskeuze met hun leven. De chronische toestand van duizenden kinderen die opgroeien in een gewelddadig milieu, wordt helaas nog altijd niet erkend als een ernstige bedreiging van de samenleving waardoor ook gepaste interventies uitblijven. De erkenning van de urgentie, gekoppeld aan een ingrijpend urgentieplan dat niet enkel voorziet in bijkomende plaatsen maar dat ook een andere organisatie toelaat, dat is vandaag de vraag.

Minister Vervotte blijft tot op vandaag kiezen voor het minimaliseren van het probleem. Tot op vandaag krijgen we geen duidelijk inzicht in de concrete wachtlijsten. De minister durft deze duidelijk niet op tafel leggen. Het wegwerken van de wachtlijsten op korte termijn is dan ook absoluut noodzakelijk. Vandaag is er met de dagvaarding een duidelijke kreet om hulp vanuit het terrein, van goedmenende hardwerkende hulpverleners die niet langer willen werken in een constante toestand van schuldig verzuim en die weigeren nog langer een systeem mee in stand te houden dat kinderen schaadt.

Opgroeien in een veilige omgeving is een recht. Het realiseren van dat recht is een opdracht van het beleid. Minister Vervotte draagt hierbij een verpletterende verantwoordelijkheid. Het is mee haar opdracht te werken aan een samenleving die van veilige kinderen een absolute topprioriteit maakt. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Open Vld is er zich van bewust dat de dagvaarding die uitgestuurd is naar de bevoegde minister, een noodkreet is. Voor De Stobbe is de maat vol en zij stelt dat ze niet aanhoord wordt in de problematiek waarmee ze dagdagelijks geconfronteerd wordt.

Maar in de overweging van de motie wordt gesteld dat de Vlaamse Regering blijft weigeren om de acute noden onmiddellijk aan te pakken. Open Vld wenst in haar considerans niet zo ver te gaan om te stellen dat de Vlaamse Regering dit weigert. Wij wensen hoe dan ook mee te werken aan het nemen van consistente maatregelen om de wachtlijsten in de bijzondere jeugdzorg weg te werken om zo te beantwoorden aan acute situaties.

Wij stellen evenwel dat het overwegend gedeelte van de motie anders is dan die wij wensen te stellen en hetgeen gewenst wordt door Open Vld uitgebreider zal zijn. Vandaar dat wij niet instemmen met de motie. Onze suggestie is om met de commissie ter plaatse te gaan en aldus de noden beter te kunnen detecteren en eventueel gepaste dringende maatregelen te kunnen vragen aan de Vlaamse Regering.

De voorzitter: Mevrouw De Wachter heeft het woord.

Mevrouw Else De Wachter: Mevrouw de voorzitter, geachte collega's, tijdens de commissievergaderingen hebben we dit dossier al uitgebreid aan bod kunnen laten komen. Hoe en waarom dit dossier op de politieke agenda is geplaatst, is ook uitvoerig besproken. We zijn ervan overtuigd dat De Stobbe zeer goed werk levert in de sector en dat ze met dit dossier vooral aan de alarmbel willen trekken. Het gaat hier echt wel om een symbooldossier, zoveel is duidelijk, voor vele wachtenden en noden die op dit moment in de samenleving meer dan ooit aanwezig zijn.

Het gaat hier absoluut ook over een en-enverhaal. Men kan hervormen, we hebben uiteraard preventie nodig in deze sector, we hebben het globaal plan en de integrale jeugdhulp, maar ik denk dat het nodig is dat we de politieke moed hebben om concrete en efficiënte acties te ondernemen, zodat we onmiddellijke hulp kunnen bieden aan alle kinderen en jongeren die zich in penibele situaties bevinden.

Iedereen – en ik ben ervan overtuigd ook De Stobbe – heeft de bedoeling en de hoop dat we dergelijke dossiers en een dagvaarding voor de rechtbank in de toekomst niet vaak meer moeten meemaken. Ik denk dat het heel belangrijk is dat we daaraan samen moeten werken, samen met de minister die bevoegd zal zijn voor Welzijn en met een directe combinatie tussen voldoende opvangplaatsen, voldoende ondersteuning van de ouders en de pleegouders – waarbij het statuut van de pleegzorg heel belangrijk is – en de uitbouw van de preventie.

Onze fractie rekent erop dat minister Vervotte de aanzet zal geven, zodat haar opvolger of opvolgster dit dossier onmiddellijk aan kan pakken en dat zij haar opvolger of opvolgster hierin zal ondersteunen.

Mevrouw de voorzitter, onze fractie zal de motie, zoals die vandaag voorligt, niet ondersteunen.

De voorzitter: Mevrouw Merckx heeft het woord.

Mevrouw Trees Merckx-Van Goey: Mevrouw de voorzitter, wij zullen deze motie niet goedkeuren. Ik geef een korte verklaring, opdat het wegstemmen van de motie niet geïnterpreteerd zou worden als desinteresse.

De actie van De Stobbe interpreteren we duidelijk als een noodkreet. Zelf blijf ik het juridiseren van het dossier en het dagvaarden van de beleidsverantwoordelijken een brug te ver vinden. Is het geoorloofd om een elfjarige jongen te gebruiken om voor de rechtbank een symbooldossier te maken? Er bestaan ongetwijfeld andere manieren om de expertise inzake intrafamiliaal geweld, die De Stobbe inderdaad heeft, te incorporeren in het werkveld van de integrale jeugdzorg.

Steeds vaker worden we geconfronteerd met berichten over kinderen die het slachtoffer worden van geweld. Elk kind in een moeilijke situatie verdient het beste. Elke situatie verschilt, maar vraagt ook een unieke aanpak. Laten we daarom focussen op wat er meer kan gebeuren, opdat de zo noodzakelijke samenwerking tussen hulpverleners, verwijzers, ouders en omgeving meer vorm krijgt en tastbaar wordt voor de kinderen en de gezinnen.

Maandag start het crisisnetwerk in Antwerpen en ook in andere provincies komt dat tot stand. Er is een Antwerps project rond jongeren met een complexe problematiek die op wachtlijsten staan en er start ook een netwerk rechtstreeks toegankelijke hulp.

Ik denk dat het een kwestie is van constructief samenwerken. Dit is een oproep om geen polemieken te voeren, maar om de handen in elkaar te slaan. Maar daarvoor moet men rond de tafel zitten, praten en handelen, want er is een gemeenschappelijke taal en kennis van het aanbod in de regio nodig.

Zelfs al ging daar in het verleden misschien wat te veel energie naartoe en is het nog niet echt zichtbaar op cliëntniveau, toch is het zich op zichzelf terugplooiën van iedere sector geen optie meer, zoals het uiteraard ook geen optie is dat het parlement zich van deze problematiek afzijdig zou houden. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Begin van de stemming.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
31 leden hebben ja geantwoord;
81 leden hebben neen geantwoord;
1 lid heeft zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen, de heren Filip Dewinter, Luk Van Nieuwenhuysen en Karim Van Overmeire, mevrouw Marie-Rose Morel en de heer Joris Van Hauthem tot besluit van de op 15 mei 2007 door mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de nood aan een offensieve bevolkingspolitiek en de afwezigheid daarvan in Vlaanderen/België – 1228 (2006-2007) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
28 leden hebben ja geantwoord;
85 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 6 juni 2007 om 14 uur.

Geen bezwaar? *(Instemming)*

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.16 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Steven Vanackere, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Erik Arckens, Hilde De Lobel, Mark Demesmaeker: gezondheidsredenen;

Luc Van den Brande, Paul Wille: buitenslands;

Johan Sauwens, Francis Vermeiren: ambtsverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Rudi Daems, Vera Dua.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey,

Monique Moens, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier,

Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schouppe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaeve, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Cathy Berx, Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock,

Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Miet Smet, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Monica Van Kerrebroeck, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Steven Vanackere, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Jean-Marie Dedecker, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Monique Moens, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandebossche, Joris Vandebroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Robert Voorhamme

ONTHOUDING:

Mieke Vogels

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, An Michiels, Marie-Rose Morel, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix

Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Freddy Van Gaever, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, John Vrancken, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Patricia Ceysens, Sonja Claes, Marc Cordeel, Hilde Crevits, Stefaan De Clerck, Dirk De Cock, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Bart De Wever, Carl Decaluwe, Jean-Marie Dedecker, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Jaak Gabriels, Sven Gatz, Caroline Gennez, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Jan Loones, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, Monique Moens, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Joke Schauvliege, Etienne Schoupe, Herman Schueremans, Bart Somers, Jos Stassen, Helga Stevens, Jef Tavernier, Anissa Tamsamani, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borcht, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Monica Van Kerrebroeck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Steven Vanackere, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Jo Vermeulen, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme
